

چهارم: تلقین بعضی مسائل است؛ - امیر افغانستان البته این تلقیات باید روی ذمینه‌های اقتصادی باشد چونکه امیر عبدالرحمن این نوع مسائل را مستخره خواهد نمود و اعتنایی با آنها ندارد مگراینکه روی ذمینه اصلاحات مالی آنهم بحسب قوانین و تقاضای ها عنوان نشود بلکه باید گفت که وضع فعلی بحال رعایای امیر خطرناک و برای دوستان او زیان آوراست. ومن شک ندارم از اینکه این موضوع بخصوص طرف توجه مخصوص حکومت هندوستان واقع شده است.

اما چاره پنجم که آخرین وسیله ما میباشد و در این باب بعد اما مفصل بحث خواهم نمود آن راجع به سیستان است اینکه دولت انگلیس یک راه آهن جنوبی بسازد که رقیب راه آهن مأوراء بحر خزر باشد که در شمال کشیده شده، این راه آهن که از جنوب ساخته بشود دولت انگلیس را قادر خواهد نمود که با رسماً در هر موقع که بیش باید رقابت کند. ^(۱)

لودگرزن در این تاریخ شرح میدهد چگونه خراسان مرکز سیاست دولتين روس و انگلیس شده و قهرآهود دولت نسبت بایالت خراسان نظردارند میگوید: «هر من وطیع هر دولتی امروز برای بست آوردن زمین است که برای تجارت روزافزون خود بازار نمایه کند. اگرچه روسها همیشه تکذیب میکنند که نظر استعماری ندارند ولی هیچ مرد عاقلی این نوع تکذیبها را باور ندارد».

گرزن علاوه کرده گوید: در زندگانی هر ملتی یک دوره مخصوصی است که برای بست آوردن زمین تلاش دارد و حال روسیه در آن مرحله است که برای توسعه ارضی در کوشش است اما دولت انگلستان این مرحله را ملی کرده دیگر در خیال توسعه ارضی نیست حال دیگر در یک محیط فوق العاده آرام و ساکن برمیکند اما بینداش روسها در خراسان برای بلعیدن این ایالت است. ولی انگلستان هرگز آرزو ندارد یک وجہ هم باشد از خاک خراسان مالک باشد. ^(۲)

(۱) کتاب گرزن جلد اول ص ۲۱۶

(۲) فقط با یک تفاوت روسها ساده جاتی را که میخواهند بزود نظامی تصرف میکنند اما انگلیسها مدعی میترانند و بنام آن مدعی تصرف میکنند بعد خود مالک میشوند این نوع تصرفات در تاریخ توسعه ارضی بریتانیای کبیر فراوان است.

در اینجا لرد گرزن نظریات دولت روسی را برای ایالت خراسان تحریج می‌کند و آنرا بدقت تحقیق مطالعه درمی‌آورد می‌گوید: «روسیه فعلًا مانند بک آدمی است که در میان سکلخ مسکن گرفته ولی بین او و جاماهای پرآب و حائلغیر فقط باشندی حاصل است که هر ساعت میتواند آن سد را شکسته آن سرزمین پرآب و حائلغیر را تهاجم کند.

می‌گوید پس از اینکه روسها آخال را نصرف کردند این قسم نسبت به جلگه خراسان و هرات و سایر نواحی حکم زمینهای با پر را دارد ولی ایالت خراسان آباد و معمود و دارای انواع و اقسام محصول است که روسها تمام آنها احتیاج دارند مخصوصاً با ایالت خراسان که دارای معادن زیاد است. روسها بین معدن حسد می‌برند و هر روز انتظار دارند آنها را مالک شوند. (۱)

من این موضوع را فعلاً می‌گذارم بموضع دیگر (یعنی موقعیکه از خراسان و سیستان و بلوچستان بهت خواهم نمود باین مسائل نیز اشاره خواهم کرد).

چه پس از افتادن مردو بدست روسها و قدریک شدن آنها به رات و امتداد راه آهن پهلو خزر پل رف هندوستان، دولت انگلیس با ایالت خراسان و سیستان اهمیت زیاد می‌بلو و آنها را برای اینکه بدست عمال روس نیتفد بدقت تمام موافق بود و سی داشت راه آهن هندوستان را تا خود سیستان امتداد دهد و اگر روسها خواستند در آن نواحی قدیمی بجلو بردارند انگلیسها نیز وسائلی داشته باشند که بنواند مقاومت کنند فعلاً شرح این موضوع را می‌گذارم و می‌گذرم تا بعد و بسوقع خود.

کویا اولین مأموریت قونسول جنرال انگلیس این بوده که موضوع سرحدی ایران و افغانستان را مطرح کرده جلگه معروف به هشتادان را از ایران منتزع کرده با امیر افغانستان بدهد.

قبل از اینکه جنرال مکلیان این مأموریت را در مشهد پیدا کند از طرف دولت انگلستان مأمور این نواحی بوده که آنجارا پنوبی گردش و سیاحت نمایند و نقشه‌سنجی از این فسنهای بدست پیاوود و در ضمن سیاحت برخورده بود که در نواحی هشتادان سرحد

هترفات مملکتی ایران و افغانستان آنطوریکه باید و شاید تهیین نگردیده برای این محل نقشه ترتیب داده بود که قسمت عمدی این سواحی را منطبق با افغانستان و اسعود کرده بود.

موقعیکه سنت قویول چنرالی دولت انگلیس را در مشهد داراشد اولین اقدام او تهیه یک راپرتی است راجع جلگه هشتادان، عن این راپرت در جلد دهم کتاب معاهدات و فراردادها در صفحه ۲۷ اشاره شده است.

موضوع این راپرت در آن هنگامیکه روسها به نقطه پنجده و جلگه رود مرغاب و هری دود ادعا داشته اند پیش آمد: همانطوریکه با افغانها اشاره شد نقطه پنجده و پل خشی را بترف خود در آوردند. باین نقطه هشتادان نیز بکمرتبه افغانها ادعا نمودند چه هر دو نقطه در محل و موقعیت نظامی واقع شده.

در آن تاریخ چنانکه شرح آن گذشت روسها این اعتمانی بگفتمه و ادعاهای افغانستان نکرده جلگه پنجده را نصرف نمودند ولی دولت ایران فقط باعتراض قناعت کرد و تاجیه مزبور را در اختیار خود داشت و حاضر بود بهر قیستی که باشد آن جلگه را ازدست بدهد. ولی دولت انگلستان مثل همیشه یعنی بعد از معاهده پاریس که در تاریخ ۱۸۷۳ - ۱۸۵۷ متعقد شده بود دد این موقع نیز خود را واسطه قرار داد حاضر شد بمحض عاده شن معاهده مزبور بین دولتين ایران و افغانستان حکم واقع شود. دولت ایران این حکمت را نظر بآقہ که در دومورد پیش آمده (بلوچستان و سیستان) قبول نمود و هشتادان را طوری که در تصرف خود داشت باقی گذاشت، ولی دولت انگلیس بدون مراععه بدولت ایران چنرال مکلیان را که در آن صنعت ساخت میشود مأمور کرد نقشه از آن تواحی بردارد و حاضر داشته باشد بعدها که در مخراسان سمت چنرال قویول پیدا نمود موضوع را مطرح کرد و راپرت ذیل را که قبل از تهیه نموده بود در این موقع پیشنهاد کرد که حال مناسب است برای حل اختلاف بین دولتين ایران و افغانستان در باب زمین های جلگه هشتادان اقدام نمود و این پیشنهاد برای موافقت طرفین عملی شود.

قویول چنرال انگلیس مقیم مشهد نشد این جلگه دا باگذارش ذیل برای

دولت خود ارسال می‌دارد و مینویسد:

« با مطالعه تمام مدارکی که از طرف عمال دولت ایران تا امروز باین جانب داده شده و به شهادت اسناد تاریخی و وضعیت محلی، بعلاوه اطلاعاتی که شفاهانه ولی کاملاً محروم‌انه رسیده است و استادیکه بدست آمده، و مذاکراتی با اشخاص شده است، و تحقیقات خود این جانب که در محل نموده تمام اینها دلالت می‌کند براینکه تصور کنم: ایران جلگه هشتادارا از تاریخ ۱۷۴۹ نه تصرف نموده و نه آرا مالک شده است یعنی در این تاریخ (۱۷۴۹-۵۰) احمد شاه^(۱) ادرانی که قسمت شرقی خراسان را تصرف نمود واژ آن زمان به بعد به دولت ایران برآن دست داشته و نه آرا تصرف خود درآورده است.

در اینجا مخصوصاً در سوابات اخیر هیچ نوع علام و آثاری نیست که این بعد از دولت ایران در این قسمت بسلط داشته باشد و هر وقت خواستند اقدامی کنند افغانها فوراً مافع شدمانند.

اما این جلگه در سال ۱۷۴۹ بدست افغانها افتاد.^(۲) و ممکن است از آن تاریخ این قسمت دارای سکنه کافی شده و در تحت سرپرستی هرات ترقی نموده باشد این تقریباً پایست یکصد سال قبل باشد و تا چهل سال آباد و معمور بوده است و در عرض این مدت ممکن است جلگه هشتادان و ناحیه کلاغ پرده جزو کوهستان بوده است و شاهد این مسئله نقطه در پند و کلفر قلعه می‌باشد چونکه هر سه این نقاط از یک منبع آبیاری می‌شده و بهمین دلیل هم بوده که چهار قلعه جزو غوریان بوده اما دلیلی در دست نیست چگونه در سال ۱۷۸۴ که غوریان در تصرف دولت ایران بوده چهار قلعه هم جزو غوریان محسوب می‌شده، شبیه همین قضیه نیز در باره تیرخشت مورد پیدا کرده که بموجب اسناد خود افغانها این محل هم در سال ۱۷۸۶

(۱) سالیکه نادرشاه افتخار در محمدآباد مقتول شد احمد خان در آنی بکی از نوکرهای نادرشاه بود که در آن شب پس از اخلال از قتل نادرشاه از ارد و حرکت نموده به افغانستان رفت (۱۱۹۰ هجری) و سلسله درانی را تشکیل داد.

(۲) درست مانند گذشتند می‌گذرد دارد استدلال می‌کنند.

جزء و غوریان بوده است این موقعی است که هرات کاملاً متعلق بدولت ایران بوده در سورتیکه بموجب اسناد دولت ایران در سال ۱۷۹۲ نقطه تیرخشت جزء افغانستان بوده است.

البته اختبار این اسناد را نمیتوان کلماً معنبر داشت مگر اینکه طرفین آنها را بطور دقت رسیدگی نمایند. هرگاه قلیچخان تبعه هرات باشد و تا آخر عمر خود هم که در سال ۱۸۲۲ بوده در تبعیت خود باقی مانده باشد در این صورت ظاهر امر این است که افغانها ادعای خودشان را بجمله هشتادانین سالهای ۱۸۰۶ تا ۱۸۱۰ تجدید نموده‌اند.

اگرچه این مسئله مشکوک بنظر می‌آید که در این جمله آبادی و عمران در این موقع شروع شده باشد ولی ممکن است بیک اثر و علامتی از آن زمانیکه میرزا هادی از طرف هرات در این نواحی تحصیلدار عالیاتی بوده بددت آورد.

پس از مرگ قلیچخان چنین بنظر می‌آید که افغانها این قسم را ترک نموده‌اند و تمام این نواحی بددت فراکمه اقتاده است و تا سال ۱۲۹۱ - ۱۸۷۴ در همین حال باقی مانده تا اینکه یوسف خان هزاره حاکم دولت ایران در این جمله شروع با بادی نموده است ولی افغانها فوراً از عملیات او جلوگیری کردند و این مسئله باید اسباب تصحیب پشود که جلوگیری از عملیات یوسفخان ترک نمودن او این نواحی را افغانها دلیل بر حقایق خود میدانند.

دولت ایران مجدداً در سال ۱۳۰۳ - ۱۸۸۵ با این جمله روی نمود باز افغانها بمخالفت قیام کرده موضوع مسکوت ماند.

حال اظهارات و ادعاهای افغانها تا چه اندازه مقرن بصواب است مخصوصاً راجع به حفاظت و امنیت آنها که مدعی هستند آنها در عهده دارند هیماند تا اینکه دولت ایران در این باب جواب پدهد در این صورت هردو طرف ناچار هستند بیک عندرآ جمع آوری نمایند که آنها بحقایق هر چه ک از طرفین شهادت پدهند البته نتیجه بیک چنین اقدامی خیلی مشکل و پرزحمت خواهد بود.

البته این مسئله روشن است که تا سال ۱۸۷۴ موقعیکه قلیچخان بتصرف و آبادی

این جلگه دست گذاشت افغانها ساکت و بی سروصدای بودند حتی در آن موقع نیز آنها اقدام عملی ننمودند که آنجا را بصرف خود درآورند.

حاله بطور کلی وقتی که تمام اطلاعات قبلی خود را تحت نظر در می آوردم پیدا شد که نه ایرانیها و نه افغانها هیچ یك تسبیح و اقامه کنند که در این اوقات اخیر این جلگه را در تصرف خود داشتند بعلاوه هیچ یك هم حاضر نبودند فهمیدم و داعته خودشان را با خطر تراکمه روپرداختند در این صورت موضوع این است که بین ایران و افغانستان راجع باین جلگه موافقت حاصل شود و هر یک قدری از ادعای خود پکاهند تا اینکه بتوان آنرا تصفیه نمود.

بگانه راه حل که بنتظر میرسد آن تقسیم آبی است که برای آینه ای این نواحی است چنانکه فعلا قنوات سابق آن حکایت می کنند درواقع روی همین اصل است که مثله جلگه هشتادان قابل حل است و لقشه آن روی این مسئله طرح شده است. هرگاه این پیشنهاد قبول گردد سهم ایران بیشتر اراضی قابل کشت این جلگه خواهد بود. بخصوص آن قسمت که فعلا در سر آن تراز برخاسته است چونکه افغانها بهمان قسمت ادعا دارند که سهم افغانها هم در آن قسمتی واقع شده که آرزو دارند و بقدر کافی از آمنی که زمین های کافر قلعه و هم چنین زمینهای چراگاهها که در انتهای جنوبی واقع شده اند سهم میبرند.

البته نه ایرانیها و نه افغانها هیچ یک از این راه حل اطلاع ندارند فقط این نظری است که من پیدا کرده ام و خیلی غریب است تواب حسن علی خان که نظر خوبی نسبت با افغانها ندارد او نیز یا شنین راه حل را قبول دارد و قبل ایش نهاد نموده است ولی او از این پیش نهاد من کاملاً بی اطلاع است.

مشهد ۹ نوامبر ۱۸۸۸ امضاء مکلیان بریکادر جنرال. (۱)

البته پس از تنظیم این راهبرت از طرف افغانها ادعاهای شدید گردید مثل همیشه انگلیسیها بین ایران و افغانستان خودشان را حکم معرفی نمودند و فرارشد یا کمپسیون سرحدی مرکب از نماینده‌گان ایران و افغانستان و بحکمیت نماینده دولت انگلیس

(۱) نقل از جلد دهم معاهدات و اسناد مبنای خصیمه ۲۲ صفحه ۶۶۰

بمحل بروزد و باین موضوع خاتمه دهند.

در این تاریخ چنانکه بعدها و بدنه خواهد شد باز همایه مآل اندیش ایرانیک مرد دیگری را در دربار ایران برای گنراوندن مسائل سیاسی خود برانگیخته است این بار این قال بنام میرزا علی اصغرخان امین‌السلطان زده شده که بعدها تا آخرین روز سلطنت ناصرالدین شاه بگانه‌شیر و مشار و طرف اعتماد کامل شخص شاه بوده و از مطالعه اوضاع و احوال دربار این زمان مطلع‌است که بازتümam تقاضاهای دولت انگلیس بدون اینکه مورد گفتگو و مذاکره در آنها ایرادی گرفته شده باشد از طرف شاه قبول و بموضع اجراءگذاشته میشود این است که بدون اینکه در اطراف آن دست شود أمر میشود کمیسیون سرحدی برای تصفیه این امر تشکیل گردد و بکار شروع کنند.

از طرف دولت ایران هیرزا محبعلی‌خان ناظم‌الملک کارگذار خراسان و هیرزا جهیزاتگیر خان فرزند او و هیرزا محمد علی‌خان مهندس و هیرزا عبد الرحیم خان کشف‌الملک و حاجی مهدی‌قلی میرزا ای سهام‌الملک میین میشوند و از طرف امیر افغانستان جنرال غوث‌الدین خان با چند نفر از فضله و خوانین هرات مأمور محل میشوند و جنرال مکلبان نیز به عنوان حکم از طرف دولت انگلیس مأمور میشود.

مؤلف تاریخ هین الواقع این موضوع را بطور تفصیل نوشته است و من بقیه آنرا از آن تاریخ دراینجا نقل میکنم مؤلف هزبور مینویسد: «اجتماع مأمورین در سرحد با خرز متتجاوز از پنج ماه طول کشیده تا در اوآخر ۱۳۰۵ تبعین حدود و ستون سرحدی خواه و با خرز از طرفین بعمل آمد بدرین فرار که قتوات عمدۀ هشتادان در تصرف ایران باقی مانده و یازده رشته قنات با پر و غیره بعنیت آفاغنه در آمد و نقطه ایوبی نیز در بد ایرانیان با قیماوند و پروج را همه ساخته رو به نمکسار بین خواب و غوریان پیش رفتند با نقطه که او را تیغه خر میگویند و چشمۀ ذلتک آب بزر در تزوییکی آن است بکنار نمکسار علامت را روی آن تیغه گذاشتند که سمت غربی آن مملک ایران و طرف شرقی آن جزو افغانستان باشد قرارنامه بهمین مضمون تعیین و باصول چندی نوشته رد و بدل نمودند و از طرف دولت ایران علی‌خان نصرت‌الملک

حکمران ایل تیموری مأمور آبادی هشتادان شد و قلعه در آن نقطه ساخت آنرا
بکلاع غیرده موسوم نمود و هیر محمد صدیقخان پسر مهرمنصور خان خواهی
بیز با آبادی مزارع موسی آباد و خوش آبه سرحد خواف اقدام نمود و مأمورین
دولتی در اوآخرایین سال هر کدام بمقصد خود مراجعت نمودند فوضیع آنکه عموماً
شهادت ملکیت را از قبود اموات خواستند که در لوح قبرستان است اگر اسامی سنگ
اموات ایرانی باشد ملک ایران و اگر اسامی افغانی باشد ملک متعلق بافغانستان است
اجزاء انگلیسی شباوه لوحی از قبرستان کهنه در آورده که نوشه بود فلان ذبید با خرزی
اما با تدبیر مخصوص او را تغییر داده فلاہی غوریانی نوشتند^(۱)

موضوع ذیکری که تا اندازه دارای اهمیت میباشد عبارت از کشته را دید
کلرون است که انگلیسها در این تاریخ فرمان آمری از ناصرالدین شاه بدست آوردند
تاریخ این فرمان ۲۷ ماه صفر ۱۳۰۵ هجری مطابق ۳۰ اکتبر ۱۸۸۸ میلادی است.
این مستقره باهن باید در موقعی بنویسم که از روابط انگلیسها در خلیج فارس
محبت خواهم نمود فعلاً در اینجا مختصر اشاره میکنم که روابط حسن دولتين ایران
و انگلیس را نشان داده باشیم که بعد از استقرار میرزا علی اصغر خان امین‌السلطان
در منصب سدارت‌مجدو‌آهمان دوره میرزا آقاخان نوری و میرزا حسین خان سپه‌الار
تجددید میشود و دربار ایران باز مقتون مواعید عمل انگلستان شده مقدرات ملت و
ملکت ایران را بدست آنها میسپاردند . جلاتهم و آثار آن کمیسیون سرحدی است
که برای تعیین حدود اراضی هشتادان اهزام شد امتیاز کشی را نی روکلرون است که
برمهایه داران انگلیسی واگذار گردید - دادن امتیاز باشک شاهی و معادن است که
مجدداً بیارون رویتر معروف داده شد بالاتر از همه امتیاز تباکو که بکمیابی انگلیسی
واگذار شد باز همان زمان پیش ناصرالدین شاه سفر فرنگی عازم شد که بار ذیکر لندن
را تماشاکند این‌ها آثار و علائمی بودند که روابط حسن دولتين انگلیس و ایران را در
آن تاریخ نشان میدهند^(۲)

(۱) تاریخ عن الواقیع ص ۴۴۰ .

(۲) کتاب گزین راجع با ایران جلد دوم صفحه ۶۶۶ راجع به پذیرانی شاه در لندن.

لر دگرگز معرف که در این تاریخ در ایران ساخت نموده است راجع با امتیاز رو دکارون مینویسد: «دان این امتیاز علامت مخصوص الطاف شاهزاده است که نسبت با انگلیسها دارد» بازگویید: «وقتی که من با اصدرا عظم صحبت مینمودم او بمن اظهار مینمود که چیزی نماینده بود که سیاست انگلیس در ایران زوال پذیرد» باز علاوه گردید مینویسد «ابن پذیرانی شایان که از شادر لندن به عمل آمد دلیل بر دوستی و مودت دولتين است. هرگاه روابط دوستی بین دو ملت روز بازدیداد گذارد صمیخت و بگانگی بین آنها زیاده خواهد گردید، تجارت آنها رونق نازه خواهد گرفت و بزودی مناقع مشترک را را تشخیص خواهند داد و موقعي خواهد رسید که ایرانی ها دولت انگلستان را بگانه دوست صیغی ویک دولت متحده طبیعی بشناسند و دولت انگلستان بیزاران را یک دوست علاقمند و مایل بدستی خود خواهند شناخت»

در خاتمه گزینی گوید: «خیلی اسباب تعجب من بود وقتی که دو اسماً دولت انگلستان چه لفظی قابل اهمیت در ایران دارا است و این بخود فعلاً در ایران دارای قدرت و قوه فوق العاده است من از آن کمالاً رضایت دارم»

اما موضوع امتیاز رو دکارون که در این ایام با انگلیسها داده شد البته موضوع سابقه طولانی داشت در زمان مسافت سراسین لا یارد معرف باین نواحی که در سال ۱۸۴۵ در زمان محمد شاه بود تا این او آخر ۱۸۸۸ انگلیسها خیلی جدیت داشتند که حتی رانی در درود کلوون را برای خود اختصاص دهند ولی موافق زیادی در پیش بوده که به بدمت آوردن امتیاز آن نایبل نمی شدند.

سوابق این امتیازات را لر دگرگز معرف در کتاب خود شرح داده من خلاصه آن را در اینجا مینگارم لر دگرگز معرف گوید «در اینجا لازم است تاریخچه رو دکارون را که با مسائلها تماس دارد شرح بدهم که چه زمان اهمیت تجاری آن مورد توجه شد تقریباً پنجاه سال قبل اهمیت فوق العاده این وسیله تجارت یعنی رو دکارون که تجارت ها را بشهرهای داخله ایران میرساند و با مرکز گندم خیز هر بوط کند و تجارت انگلستان و هندوستان را رونق دهد، بتوسط سرهنگی لایار دولیو تان سلبی^(۱) شناخته شدسر هنری

لایارد بواسطه دوستی که با رئیس اول بختیاری‌ها محمد تقیخان ایجاد نموده بود وهم چنین راجله و آشنازی که با تجارت‌عمده شوشتربیدا کرده بود توأم است اهمیت تجارت با ایران را شان بعد و دزه‌مان اوقات یک راهبرت جامعی برای دولت انگلستان تهیه نموده فرستاده و یک مراسله نیز با طلاق تجارت بمعیثی اورمال داشت و با آنها تأکید نمود تکذیب یک چنین فرصتی از دست بروود از موقع استفاده کنند.

اما مبنای سیاست سیاسی آن روز، انجام این عمل‌دا در تأخیر انداخت دیگر در این باب اقدامی بعمل نیامد تا این‌که بعدازتی سال از گذشتن قضیه مجدداً موضوع استفاده از رود کارون و بکار آن‌داختن این مجرای تجارت مطرح گردید و بار دیگر باب مذاکرات سیاسی راجع بروود کارون بین دربار لندن و دربار تهران مفتوح شد.

در سال ۱۲۹۵ هجری فروردین ۱۸۷۸ میلادی حسین قلی خان بختیاری که بکی از خواتین پانفوذ این طایفه محسوب می‌شود باب مذاکره را راجع تجارت رود کارون با مستر مکنزی^(۱) نماینده کمپانی کری و پول^(۲) که در بوشهر اقامته داشت باز و مشغول مذاکره شد. موضوع مذاکرات درست همان بود که در سابق بین محمد تقیخان و لایارد مطرح شده بود و با همان صمیمیت چندی این مذاکرات جریان داشت و کمپانی مزبور حاضر شد چند کشته تجارتی در آن رودخانه بکار آوردند. این مذاکرات و این عملیات باعث شد که حکومت مرکزی در طهران به این پیش‌آمد رضایت نشان نداد و حادث ورزید و از اجرای آن جلوگیری کرد. دوست لایارد در طهران در حبس مردود دوست مکنزی در اصفهان بحکم خلیل‌السلطان بقتل رسید.

با لازم بود هفده سال دیگر از روی این مقصود بگذرد تا این‌که عمال سیاسی در نتیجه پیش‌هم اندازی‌های خود که بالا نواع دسایس و تعطیل شرقی مصادف می‌شد و در ضمن مذاکرات گاهی فرانسه هم داخل موضوع شده کار را چندی عقب می‌انداخت و امتیاز آفرانگر فته برای کشته رانی فرانسه تخصیص داده شده و مسائل دیگری پیش آمد که امتیاز فرانسه لقو شده تا این‌که سر در روموندولف در صحنه سیاست ایران پیدا شد.

(1) Sir George Mackenzie

(2) Krey - Paul and Co

در اکتبر سال ۱۸۸۸ ولف موفق شد فرمان آنرا از شاه بگیرد و تا هواز اجلاز نماید
شناگلیسها در رود کارون کشته رانی کنند^(۱)

در سال ۱۸۸۸-۱۳۰۵ که سر هنری در موئن ولف مأمور در باز شهر مار ایران گردید
او بواسطه لغوز خود این امتیاز را برای کمپانی لینچ^(۲) انگلیسی تحصیل کرد.

یکی از قوی سندگان معروف انگلستان که همیشه در این سنت اخیر فوتشجات او
در باب ممالک آسیای مرکزی مخصوصاً ایران طرف توجه مخصوص اولیای امور
انگلستان بوده (والنتین چبرول)^(۳) این شخص بالطبع در سال ۱۹۰۳ در ایران سیاحت
نمود و کتابی نوشته است در آن کتاب راجع ب موضوع رود کارون اشاره نموده است در
باب این امتیاز چنین مینویسد: «از اواسط قرن نوزدهم پیدا نمودن یک راه تجارتی تزدیک

(۱) لرد گرزن در اینجا یک حاشیه مختصری رفته است در آن باب مینویسد: امتیاز
که قدر رانی رود کارون از سال ۱۸۷۶ تا ۱۸۷۸ دو مرتبه داده شد ولغو گردید، این امتیاز توسط
دکتر طولوزان طبیب فرانسوی ناصر الدین شاه بالغوز روسها برای فرانسه اگر رفته شد ران
قید شده بود ساده هواز را نمی باید به پنهان داشت و دولت فرانسه فقط انحصاری که قدر رانی در آن رود
داشته باشد واراضی مجاور را بکار آورد و از معدن و جنگل های آن استفاده کند. یک شرمند
فرانسوی به محل اعزام شده در باب تندیهای آب «درا هواز مطالبه کرده را پرست دهد و برای
مین مقصود بلکه دسته کشته از هارس تایصره مین شدقت و آمد کنند و یک تقریباً نایند فرانسه
هم در محروم مقیم باشد. گرزن جلد دوم صفحه ۳۳۳

(2) Lynch

(3) Sir Valentine Chirol

این شخص رئیس قسم مسائل خارجی روزنامه تایرس لندن بوده مقالات و کتاب های
او در باب شرق طرف توجه می باشد کتابی دارد موسوم به مثله شرق مرکزی یا بعض مسائل
سیاسی راجع به دفاع هندوستان که در سال ۱۹۰۳ از طبع خارج شده من بعد این کتاب اشاره
خواهم نمود.

The middle Eastern Question or Some political
problems of Indian Defence 1903

ین خلیج فارس از راه رودکارون باصفهان مورد توجه سیاح جوان آن تاریخ بوده که بعدها این سیاح باعزم با اسم سرهنگی لایارد معروف شد بموجب توصیه او این مسئله بیز یکی از مسائل مهم سیاست شرق نزدیک بشماررفت در حقیقت در آن تاریخ ازین وقت محمد تقی خان بختیاری این موضوع را مسکوت گذاشت زیرا که لایارد بالشروسی بسیار نزدیکی با محمد تقی خان ایجاد نموده بود همینکه او ازین رفت این فکر نیز در آن زمان دیگر عقبه پیدا ننمود در صورتیکه محمد تقی خان برای ایجاد این راه و عملی امداد آن نهایت میلدا نشان میداد.

بار دیگر فرست مناسبی بدست آمد و ممکن بود این فکر عملی شود آن در زمانی بود که قشون دولت انگلیس در سال ۱۸۵۷-۱۲۷۳ محرم و آن خواهی را اشغال نموده بود اما فرصت فوت شدولی بیست سال بعد سرجوچ مکنزی که بیکی از شرکاء فعال شرکت کری و پول و نماینده چندین کمپانی بود که بشرکت فوق الذکر مربوط بودند این شخص فعال از بوشهر به پرستان و فت پیشنهادهای تازه نمود.

این بار نیز با مساعدت رئیس ایل بختیاری دیگری بود باز هم از مذکرات در پرستان نتیجه بدست نیامد و موضوع مسکوت ماند. تا اینکه در این اوآخرینی در سال ۱۸۸۸ هجری یا ۱۳۰۵ هیلادی برآمد فرمانی از ناصر الدین شاه بدست پیاوید که راه رودکارون برای تجارت انگلستان مفتوح گردد.

عمل سرهنگی در موئندول قدر واقع این بود که توکو (۱) را که برای ترکاندن تنهای درخت بکار میرند در آینه باشکار برده و باز شاه فرمان افتتاح رودکارون را جهت کشتن را می برای دولت انگلستان تحصیل کند اگرچه بعد این خیلی کوشش بعمل آمد که از اجرای آن جلوگیری کنند ولی فایده بخشید همینکه فرمان با مضاء رسیده شرکت لنجو برادران کشته های خوزستان را در آن رود بکار آوردند (۲).

(۱) چوب شکاف

(۲) مخالف این فرمان روسها بودند در اطراف آن خیلی سر و صفا کردند غالباً که شاه حاضر شد امتحان شده کردن راه عشق آباد را متعهد را بعمال آنها بدهند که پرستان شده تعامل محفوظ بماند.

عین فرمان در دست تویسته نیست ولی ترجمه انگلیسی آن در جلد دهم کتاب معاهدات و فراردادهای که در سال ۱۸۹۲ در میملا بطبع رسیده است درج شده این است ترجمه آن فرمان: «فرمان شاهنشاه ایران برای افتتاح خطکشی راسی در روکارون از محیره به اهواز بتاریخ ۲۴ صفر المظفر ۱۳۰۵ مطابق ۱۳۰ اکتبر ۱۸۸۸ میلادی.

دولت شاهنشاهی ایران نظریتوسعه تجارت واژدیاد ثروت در ایالات خود و ترقی و پیش رفت زراعت و فلاحت در خوزستان و اهواز امر ملوکانه صادر شده است که کشتی‌های تجارتی تمام ملل بدون استثناء علاوه بر کشتی‌های بادی که قبلاً در روکارون رفت و آمد داشتند بحمل و نقل مال التجاره در روکارون بور مجاز باشد و از محیره تا سد اهواز رفت و آمد کنند مشروط براینکه به هیچ وجه از سد مزبور تجاوز نکنند چونکه حمل بارد ر آن قسمت یعنی از اهواز بی‌اختصاص بدولت ایران وابیاع ایران دارد و مالیاتیکه برای کشتی‌ها دولت ایران معین نماید در محیره اخذ خواهد نمود ضمناً متذکر می‌شود که این قبیل کشتی‌ها که در رفت و آمد مجاز خواهند بود حق ندارند مال التجاره که دولت ایران حمل آنها را غدغنه می‌نماید بحمل فما بیند و عیچنین کشتی‌ها مجاز نیستند پیش از آن و قبیله برای تحويل دادن و تحويل گرفتن مال التجاره معین است در بنادر توقف نمایند، آنها اعلام افتتاح کشتی رانی کارون روسها را خیلی عصبانی نمود و آنها را با اعراض های سخت و ادار نمود که بدولت ایران نمودند و روز نامدهای روسیه مخصوصاً پطرز بور غر و مسکو و مقالات خیلی تند در این باب نوشته بالاخره دولت انگلیس خود را حاضر نمود بار دیگر باب مکاتبه را در باب ایران با دولت روس مفتوح نمایند.

قبلاً باید این تذکر را نیز بدهم که سرهنری در موکولوف فرزند همان دکتر ولف معروف است که خراسان و خبر و بخارا را در سال ۱۸۳۴ تا ۱۸۴۴ «یاحت نمود» بود و ریگانه عادی خود کتاب عهدنیق و عهد جدید را معرفی نمود و همیشه در جنات او علام امیدواری و در لب‌های او خنده‌ظاهر بود و عنوان میکرد عنقریب حضرت مسیح ظهور نموده عالمی را با عدل و داد مملو خواهد ساخت^(۱).

(۱) تراجم سافرت دکتر ولف و سایه او که از ملتی بود و بوقبل اگذشت، سرهنری در موکولوف ولن فرزند همان شخص است که بعداً در خدمت دولت انگلستان بمقامات عالی و سپه شریع زندگانی او در دو جلد در لندن بطبع رسیده است و در سال ۱۹۰۸ درگذشت.

در هر حال سر هنری در مومندو لف در سال ۱۳۰۵ - ۱۸۸۸ بطریان و دود نمود با
میرزا علی اصغرخان امین‌السلطان که کمی بعد لقب اتابک اعظم را دارا شد طرح جافت
و دوستی ریخت این مرد اگرچه بعدها در سرقضا یای الغای امتیاز تو تون و تباکو و قرضهای
کذاز رویه در اوایل قرن حاضر نمود مردود انگلیسها شد را بن تاریخ بگاهه مرد جسور
پقلم رفته بود. همان اعمالی که از میرزا آقا خان نوری و میرزا حسین خان سپهسالار انتظار
داشتند و در زمان آنها انجام گرفته بود در دوره صدارت میرزا علی اصغرخان امین‌السلطان
بیز اجرا گردید. اگر تاریخ دوره صدارت میرزا علی اصغرخان را تا آخر زندگانی
ناصر الدین شاه با دوره صدارت میرزا حسین خان سپهسالار مقایسه کنیم دیده می‌شود
هر دو در عمل مشابهت کلی داشته‌اند بلکه در دوره زمامداری میرزا علی اصغرخان در
اوائل امر رفتار او بدتر بود و جسارت این مرد در دادن امتیازات با جانب پیش از میرزا
حسین خان سپهسالار است.

در همین سوابق آخر سلطنت ناصر الدین شاه امتیازات بسیاری با جانب داده شد
خصوصاً بانگلیسها منتها در سرمایه‌گذاری و رزی و فرمان‌های حظفر الدین شاه از
روسیا و آوردن بلزیکی‌ها بایران و بستن معاهده گمرکی با روسها در سال ۱۹۰۱ و
پنهان داشتن آن‌روایی بکمال از انگلیسها و مسائل دیگر دولت انگلستان را نسبت
به میرزا علی اصغرخان اتابک اعظم فوق العاده عصیانی نموده بود دیگر از آن تاریخ
بعد اگرچه در دادن امتیاز نفت جنوب و بستن معاهده گمرکی (۱) بانگلیسها در سال
۱۹۰۳ خدمتی که باید برای جبران عملیات گذشته خود نسبت بیاران دیرینه خود بکند
کرد ولی انگلیسها از آن کسایی نیستند که تغیرات سیاسی کسی را که بحال آنهازیان
آور بوده گذشت کنند و این (۲) بطور ادامه داشت تا اینکه میرزا علی اصغرخان
مقتول گردید و موضوع خاتمه یافت. (۳) سر هنری در مومندو لف در سال ۱۳۰۵ -

(۱) کتاب چیزیل ص ۸۴

(۲) ایضاً صفحه ۱۰۵

(۳) اماکن بعد از مراجعت از آن خوبی می‌کوشید حتی پس از دوستان شمالی خود را یاد براند
ایجاد صعبیت بین خود و انگلیسها بکند فایده نکرد انگلیسها از این استقبال اتابک خوب استفاده
کردند و می‌از او نگذشتند تا در گذشت.

۱۸۸۸ طهران رسیدگمی بعد فرمان اجازه کشتن رانی در رود کارون پاگلیسها داده شد متعاقب آن امتیاز باقث شاهی داده شد بعد استخراج دهادن نیز خمینه آن گردید بعد ناصرالدین شاه سفر سوم اروپا را شروع نمود بعد امتیاز رزی یا تنباسکو داده شد بعد هسائل دیگر دیده میشود که در سال ۱۸۷۳ امتیاز بارون روپتر و امیرزا حسین خان سپهسالار داده ناصرالدین شاه را سال بعد بلند نمود. میرزا علی اصغر خان نیز در سال ۱۸۸۸ امتیاز تأسیس باقث را با استخراج معادن مجدد آیهارون روپتر داد و سال بعد ناصرالدین شاه را بلند نمود اعمال هردو درست شدیه بهیکدیگر است . قبل از اینکه بشرح امتیازات این زمان بپردازم لازم است که بمراسلات دولتین روس و انگلیس در این تاریخ راجع بایران مختصر اشاره بکنم .

عینکه سرهنری در روموندو لوف طهران رسید روزنامه های روسیه شروع بتنقید نمودند در این تاریخ وزیر مختار انگلیس مقیم سن پطرز بورغ سرمهیر (۱) بود این شخص روزنامه های پطرزبورغ را برای لرد سالزبوری که در این تاریخ صدراعظم و وزیر امور خارجه بود میفرستاد در فوریه ۱۸۸۸ لرد سالزبوری بوزیر مختار انگلیس در پطرزبورغ چنین مینویسد: «من روزنامه های روسیه را که فرستاده بودید مطالعه ننمودم پیداست که اهمیت زیادی بعده در سرهنری در روموندو لوف میدهنند که پدر بادر شهریار ایران فرستاده شده است اینها نشان میدهند که دولت انگلستان از فرستادن سردروموندو لوف این قصد را دارد که در دربار طهران تفوق پیدا نموده روسها را بسیز بزند حال معلوم است روسها این پیش آمد را برای خودشان یک نوع شکست سیاسی فرض میکنند .

ما بر سرهنری در روموندو لوف تعليمات خواهیم داد که شهریار ایران اطمینان کامل بدهد که میل باطنی دولت پادشاهی انگلستان براین است که استقلال ایران را محترم شرده تهدیت آنرا که لارعایت نماید و فوق العاده اسباب خوشوقتی خواهد بود اگر بتواند پسر حالی کند که دولت پادشاهی انگلستان مطمئن است از اینکه پس از مذاکره و تبادل غلظت پادولت امپراتوری روس قرارداد های سنت ۱۸۳۴ و ۱۸۳۸ تجدید شده طرفین

چنانکه در چندین موقع اطیبان یکدیگر داده اندحال نیز تجدید نموده اطیبان میدهند که موضوع فوق الذکر در اعتبار خود باقی است.

جواب دولت روس در این مراسله که لرد سالزبوری صدراعظم و وزیر امور خارجه انگلستان بوزیر مختار انگلیس در پطرزبورغ مبنی بود و ذیلاً درج میشود، تصریح شده است:

مراسله لرد سالزبوری بوزیر مختار انگلیس مقیم پطرزبورغ ۱۲ مارس ۱۸۸۸ - ۱۳۰۶ از وزارت خارجه لندن: بعداز هنوان، مسیودو استال (۱) امروز یک‌پنون آمد و مراسله ذیل را از طرف مسیودو گیرز (۲) وزیر امور خارجه روسیه برای من فرائت نمود مسیودو استال اجازه نداشت سواد مراسله را تقد اینجا بپذارد و مراسله فوق با یک لحن دوستانه نوشته شده بود این مراسله بس از ملاقات با شما نوشته شده است و خلاصه مذاکرات آن جلسه است و در آنجا اشاره شده که بشما گفته است تبعیجه قطعی را توسط مسیودو استال وزیر مختار روس در لندن بوزارت امور خارجه انگلستان خواهد فرستاد.

دراولین و هله آرزوی ما این است که یک اطیبانی بما داده شود که «تعهدات سابق بین دولتین روس و انگلیس راجع بحفظ استقلال و تمامیت ایران بحال ساقی با همان اعتبار خود باقی بمالد اگرچه بقیده مسیودو گیرز فعلاً موضوعی درین بیت که استقلال و تمامیت مملکت ایران را مورد تهدید قرار یابد و در این باب حتی از طهران نیز اطلاعی نرسیده است با این حال دولت امپراطوری روس هیچ ضرری مشاهده نمی‌کند از اینکه بار دیگر این مسئله روی کاغذ آمده نشان بدهد که نظریات دولتین در این موضوع بهیچ وجه تغییر نکرده است.

وزیر امور خارجه دولت امپراطوری روس علاوه نموده اشاره گرده است که دولت ایران در این موضوع بیش از یکبار علاوه‌امتحان داده شده است مخصوصاً در سال

[1] M. de Staal

این شخص در این تاریخ وزیر مختار روس مقیم لندن بود.

[2] M. de Giers

۱۸۸۰ هنگامی که در سرحدات قفقاز بواسطه اغتشاش در قسمتی از ایالت آذربایجان
 بواسطه طلبان اکراد پیش آمد نمود .

لرد سالزبوری در این مراسله باز علاوه کرده مینویسد: «من به مسیو دو استال توضیح
 دادم وهم چنین از شما (وزیر اختارانگلیس مقیم پطرز بورگ) تمدن دارم فوق العاده
 تشکر نموده احساسات قلبی مرا راجع باین مراسله مؤذبانه و دوستانه که نظریات دولت
 امپراطوری روسیه را شامل بوده ابلاغ نمائید و اظهار بکنید که این مثله فوق العاده
 اسباب مسرت خاطر دولت پادشاهی انگلستان است از اینکه مطالع حاصل نمیکند نظریات
 دولت امپراطوری روسیه نیز درست مطابق با نظریات دولت پادشاهی انگلستان است و
 خودشان را در این باب مدیون مسیو دو گیرز میدانند که رو به مساعدت آمیز معظم الیه باعث
 شدامت که سرهنری در و موندو لف بتوازند در ابتدای حاکمیت خود بشهربار ایران اطمینان
 بدند که تعهدات دولتین روس و انگلیس بازنده اند سابق این شده است که استقلال و
 تمامیت مملکت ایران را محترم شمارند و مجدداً این مثله بین دولتین تجدید دو
 تائید شده است . » (۱)

در سال ۱۸۸۸ نیز دیمه میشود هاتند سال ۱۸۷۶ و قابع و سوانح تکرار میشود در
 سال ۱۸۷۲ موضوع امتیاز بارون جولیوس روینر پیش آمد و بکال بعداز آن یعنی در سال
 ۱۸۷۴ شاهرا میرزا حسین خان پهلا ار بلندن کشانید و ضیافت کامل از شهر بار ایران در
 لندن بعمل آمد در سال ۱۸۸۸ نیز روابط دولتین ایران و انگلیس حسن گردید میرزا
 علی اصغر خان امین السلطان جای میرزا حسین خان را از روی استحقاق گرفت متعاقب آن باز
 امتیاز تازه بیارون جولیوس روینر داده شد . بعداز ۱۶ سال باز پادشاه ایران به مراغه میرزا
 علی اصغر خان امین السلطان بلندن دعوت شدند .

در همان اوقات روسها متوجه شدند باز دولت ایران یعنی شاه و صدراعظم کاملاً

(۱) The middle Eastern question By V. Chitrol p 444

این مراسله هنگامی بین دولتین روس و انگلیس عبادله شده است که دولت انگلیس
 میرزا علی اصغر خان را کاملاً در دست گرفته است و باز دیگر شاه و صدراعظم ایران در راه رهنری
 در و موندو لف افتاده اند .

مفتون مواعید عدیده سرهنگی دروموندولف وزیر مختار دولت انگلیس شده پناز مثل سالهای ۱۸۳۴ و ۱۸۳۸ داخل مکاتبه شدند (سال ۱۸۸۸ ميلادي) تذكير دادند که شما آنها نيشيد هاهم حيات داريم از طرفين در باب استقلال و تماميه کشور ايران چند راهه رد و بدل شدکه مختصر اشاره در آن باب گذشت .

این بار باز بگردد میرزا علی اصغر خان امين السلطان است که بعدها (۱۳۰۶ هجری قمری) لقب اتابک اعظم گرفت .

میرزا علی اصغر خان امين السلطان فرزند میرزا ابراهيم خان امين السلطان که در سفر خراسان ناصر الدین شاه در سال ۱۳۰۰ هجری در گذشت میرزا علی اصغر خان وارث القاب و مقام پدرش و فوق العاده طرف توجه ناصر الدین شاه بود هنگامیکه مادر شاه بلندنیش آمد میرزا علی اصغر خان به مقام صدارت نایبل آمد و لقب اتابک اعظم را حايز گشت .

این مسافرت در موقعی است که شاه و صدر اعظم کاملاً بطرف انگلیسها عنایت شده اند و در حقیقت هر دو توسط سرهنگی دروموندولف مفتون و امیدوار بمساعدت و همراهی دولت انگلیس گشته اند .

فصل پنجم و هفتم

دوره میرزا حسین خان سپهسالار تکرار میشود

قطایق برنامه میرزا علی اصغرخان با برنامه میرزا حسین خان سپهسالار - امتحان بارون چولیوس بنام امتحان اقمار تباگو و توتوون - امتحان تأسیس بانک شاهنشاهی ایران - امتحان معادن ایران - اجازه نشر اسکناس - ایجاد راه شویه - امتحان کشتی رانی در رود کارون - تظریات لرد گرزن راجع باین امتحانات - میرزا یعنی خان پسر الدله - گرزن از شط العرب و خوزستان بحث میکند - مسافت شاه بلدن - چه کسانی شاهرا باین مسافرت تشویق کردند - خودشاه درح این مسافرت را مینویسد - از هلاقاتهای تبریز مینویسد - همراهان شاه - شاه در تفلیس - در مسکو - در بطریز بورغ - شرح پذیرائی - شاه در ورشو - در برلن - هلند - شاه در بروکسل - در بندر آنورس سوار کشته شده عازم انگلستان میشوند - شرح پذیرالی - در ورود شاه با انگلستان - ملاقات با ملکه انگلیس - ملاقات بالرد سالزبوری - شاه دوسر مزار شوهرملکه - شاه مریمان فردیمیر شهردار لندن - درح این میریمانی - شاه در میریمانی میردار سلطنتی - شاه در میریمانی قصر بوکینگهام که مجلس بال نیز بوده - شرح این میریمانی - روز بعد شاه

توب ماکسیم را تمادا می‌کنند - شاه در میدان اسب دوانی - شب در مهمنانی تردد روزبری - شرح این مهمنانی - شاه مهمنان و لیغزدات گلپس است - شرح این مهمنانی - شاه در مهمنانی ترد سالز بوری - شرح این مهمنانی - شاه در مهمنانی ترد بردن تو - شرح این مهمنانی - شاه مهمنان بارون فردنساند و جلد - شرح این مهمنانی - شاه در مهمنانی ترد ویندزور - شاه از شهر بیرون هنگام دیدن می‌کند - شاه بعد از یکماه توقف در لندن عازم فرانسه می‌شود - پذیرایی و لیغزد انتکلپس در جزیره ویت - نمایش کشی های جنگی - گزارش جزیره ویت - حضور ملکه انگلستان در این مهمنانی جزیره ویت - ملکه انگلستان یک نشان الماس که صورت ملکه انگلستان را داشت پشاو پادگار میدهدند - ملکه با دست خود این نشان را پکردن شاه می‌آزاد - بیهوده یک از همراهان شاه نشان داده شد - شاه در پاریس - شاه در پادن پادن - استودکارت به مونیخ می‌رود - شاه در مونیخ با سید جمال الدین ملاقات می‌کند - مأموریت سید جمال الدین بدنیار امیر اطهور روس - شاه در وینه - پذیرایی فرانسوی زو زف از شاه - در ۴۶ ماه صفر شاه وارد طهران می‌شود

در یو یامه‌ای که میرزا حسین خان سپهسالار برای دوره سدارت و زمامداری خود ترتیب داده بود مواد عمده‌آن از این قرار بوده:

اول قبول تقسیم آیالات بلوجستان طبق تقسیم سرفدریاک گلدازید. دوم تقسیم آیالت سیستان طبق تقسیم و حکمیت سرد فدریاک گلدازید سوم. دادن امتیاز بالا بلند بیارون جولیوس رویتر. چهارم بردن شاه بلندن.

در یو یامه میرزا علی اصغر خان اتابک اعظم چنین بوده: دادن امتیازات بیارون جولیوس رویتر معروف، و عنده بردن شاه بلندن، دادن امتیاز انصصار تباکوییکی از اتباع دولت انگلپس.

میرزا علی اصغر خان اتابک در زمان سلطنت ناصر الدین شاه امتیازات بیشماری با جایگزین داده است ولی مهترین آنها امتیاز بیارون جولیوس و امتیاز انصصار تباکو و

توتون بود که درس امتیاز اخیر جارو جنجال عظیمی برپاشد که شاه و سدر اعظم ناچار شد از دامن «انگلیس» بدامن هروس، افتادند که داستان آن دریک فصل جداگانه خواهد آمد.

البته سابقه امر در خاطرها باقی است که در سال ۱۸۷۶ میلادی پر ابر سال ۱۲۸۹ میلادی قمری میرزا حسین خان سپهسالار امتیاز جامع و بلندبالانی پیاروی روپریمیکی از اتباع دولت انگلیس داد که شرح آن قابل گذشت. در آن تاریخ بواسطه پیش آمد-های سیاسی و مخالفت‌های عده از رجال دربار امتیاز پارون رویتر لغو گردید. و چهل هزار لیره که پارون رویتر عنوان و دفعه دولت ایران داده بود مبلغ فوق برای اینکه بموضع عمل شروع شعبه است بنفع دولت ایران شبیط گردید.

این موضوع همینطور لائحل مانده بود تا اینکه بواسطه تعیین میرزا علی‌اصغر-خان صدارت و مأموریت سرهنگی در موئسولف در دربار ایران قضیه مجدداً طرح شد چونکه زمینه در این ایام خوب حاضر شده بود. این‌بار حل قضیه بشکل دیگر جلوه نمود یعنی امتیاز اسما دیگر پیدا کرد این پاره‌نام تأسیس باشک و داشتن شعبات آن در ایالات و ولایات. عنوان هم این بود این امتیاز برای جبران خسارت واردہ از امتیاز قبل در ذمانت میرزا حسین خان است و تقاضا شد امتیاز دیگری داده شود. پناهرا این در زاویه ۱۸۸۹ میلادی مطابق سال ۱۳۰۶ هجری قمری^(۱) پیارون رویتر اجازه داده شد که مؤسسه‌ای بنام باشک شاهنشاهی ایران در طهران تأسیس نماید و شعبات آرا نیز در ولایات دایر کند و اظهار می‌شود در حقیقت این امتیاز برای آن داده می‌شود که چهل هزار لیره را جبران نموده و دولت انگلیس را از خود راضی نگاهدارد.

مدت این امتیاز از اول سال ۱۸۸۹ یعدت شصت سال بوده و سرمایه آن چهار میلیون لیره که بیش از میلیون آن نقداً جبریان گذاشته شده باین ترتیب که بیکصد هزار سهم و هر سهمی ده لیره اول پرداخت شده که باشک پکار مشغول گردد.

(۱) این امتیاز در سال داده می‌شود که در آن سال میرزا علی‌اصغر خان امین‌السلطان باقباً باشک اعظم نامیده می‌شود.

یکی از مواد برجسته آن امتیاز حق انتشار اسکناس بود و میزان آن نیز به ۸۰۰ هزار لیره محدود بوده آن هم با اطلاع دولت ایران و معادل نصف این مبلغ اسکناس همیشه طلا ۹ تا دو سال موجود باشد و بعد از دو سال ۳۳ درصد همیشه طلا موجود داشته باشند از مجموع غایبات خالص دولت ایران شش درصد سهم خواهد بود مشروط بود.

اینکه سهم دولت ایران از این شش درصد از چهار هزار لیره در سال کمتر نباشد.

از جمله شرائط این امتیاز این بود که صاحب امتیاز حق داشته باشد که از تمام معادن مملکت ایران استفاده کند باستثنای آنها که قبلاً امتیاز آنها داده شده است و باستثنای معادن طلا و نقره که فقط استفاده از آنها حق دولت ایران است لاغیر. این استعین آن عبارت :

«بانک شاهنشاهی ایران حاضر است قداکاری فنوده برای ترقی و بکار آنداختن منابع ثروت ایران اقدام نماید. دولت ایران بیانک فوق الذکر تا انقضای مدتی این فرادر داد اجازه میدهد بطور انحصار در تمام معادن مملکت ایران از قبیل معادن آهن - مس - سرب - جیوه و ذغال سنگ و لفظ و غیره که متعلق بدولت است و امتیاز آن بدینگری داده نشده است استفاده کند و بکار آورداد.

دولت ایران در خاتمه این فرادر داد صورتی از تمام معادن که امتیاز آنها قبلاً داده شده است بیارون جولیوس روپر تسلیم خواهد نمود. معادن طلا و نقره و همچنین احجار کریمه تعلق بدولت ایران خواهد داشت : هرگاه مهندسین بانک شاهنشاهی در حین عمل باین نوع معادن مصادف پشوند، دولت شاهنشاهی را از وجود آنها مطلع خواهند نمود.

کلیه عملیات که در این معادن مشغول خواهند بود با استثناء مهندسین و سرپرست آنها تماماً باید از اتباع پادشاه ایران باشند و دولت ایران همه جامساعدت لازمه را خواهد نمود که بقدر کافی عملیات بعمال بانک شاهنشاهی داده شود. و تمام معادنی که ناده سال بعد از اضعاف این فرادر داد مهندسین بانک شاهنشاهی در آنها عملیاتی نکرده باشند دولت ایران خود مالک آنها بوده بهر نحو که صلاح بداندر آنها دخالت خواهد نمود.

در ضمن شرط قید شده بود در هر محل که باقی شاهنشاهی برای عملیات خود محتاج بزمین باشد هرگاه آن زمین متعلق بدولت باشد دولت ایران آنرا مجاناً واگذار خواهد نمود هرگاه مال غیر باشد دولت ایران کمک خواهد کرد که بقیمت مناسب بباقی شاهنشاهی فروخته شود.

سهم دولت ایران از این معادن از منافع خالص ۱۶ درصد مقرر است در خاتمه اینخطو شرط شده که در اتهای این قرار داد تمام معادن با تمام اسبابهای کار آنها با زمین و بنایها تماماً با آنچه که متعلق با آن معادن است بدولت ایران بلاهوض منتقل خواهد شد.

یک سال بعد از امعاء قرارداد فوق الذکر اسکناس با باقی شاهنشاهی رواج پیدا کرد تا آن تاریخ تمام معاملات ایران روی مقیاس ملا بود حتی در استاد و نوشیعت شرعی و غیره نیز وجود بطلان اسم برده نمیشد ولی بعد از رواج اسکناس دیگر این موضوع رفته رفته منسوخ شد بود و پول رواج ایران رو بتنزل نهاد که هنوز هم ادامه دارد.

این امتیاز بین هائند افتیاز قبلی بارون روپتر دیوار سوانح حواحت زیاد گردید در اطراف آن هو و جنگال زیاد ہر پا کردند من در صفحات بعد بدان اشاره خواهم نمود.

این بود خلاصه قرارداد تازه بارون جولیوس دوپتر که نتیجه آن باقی شاهنشاهی فعلی است هنوز هم در کار است^(۱)

در اینجا باید یک امتیاز دیگران اشاره کنم که بطور غیر مستقیم نصیب باقی گردید و این محتاج بیک مقدمه است.

لاصر الدین شاه بعد از مراجعت از سفر دوم فریگستان ۱۸۷۸ بخيال افتاد در ایران نیز راه شوسه ایجاد کند اول از طهران بفزویں و از طهران بقم را امرداد بسازد و هر آن را کنند این دو شهر قهوه قزوین با یک راه شوشه تغیریباً شبیه راه شوشه خارجه در سال ۱۳۰۰ مطابق ۱۸۸۳ دایر گردید. «مبنی که انگلیسها امتیاز کشی را لی

(۱) این موضوع علی‌بسیار دارد و بحث در آن ازو ظایف اقتصادیون است.

رودکازون را بدهست آورداد بفکر افتادند از راه خرمآباد - بروجرد - سلطانآباد - فم
بطهران یا شراه شوشه داشته باشند چون خودشان نمیتوانستند مستقیماً و هماناً اقدام
کنند یعنی خان مشیرالدوله را اداره نمودند امتیاز شوشه نمودن این راهرا بمدت ۶۰ سال

از اصرالدین شاه بگرد.

راجع باین راه لرد گرفن در تاریخ ۱۳۰۹-۱۸۹۱ میتواند: «حال بالک شاهنشاهی
در صفو است که راه همچنانه بطهران را نه تنها برای عراوه رانی دایر نماید بلکه میخواهد
بالک راه شوشه درست و حسایی که شاه راه باشد باشند با این ارزانی دارد این راه طوری
خواهد بود که جنوب ایران را بطهران وصل کند و یکانه طریق ارتباط باشد . نقشه
این کلر در زمانهای قبل تهیه شده بود و حال شروع بکار نموده اند که راه این طهران
شوستر بالهوای را که در کنار رود کلدون واقع است از راه قم - سلطانآباد - بروجرد و
خرمآباد شوشه نمایند .

امتیاز این راهرا برای مدت شصت سال در سال ۱۳۰۶ - ۱۸۸۹ میرزا یوسفی
خان مشیرالدوله از شاه گرفت بعد بالک شاهی این امتیاز را از ایشان بدست آورد و
اینکه مهندسین آن مشغول ساختن این راه میباشند و مسکن است در همین روزها
بالک مؤسسه هالی مخصوص برای عملی نمودن آن دایر گردد و منافع زیادی برای آن
متصور است تزیرا که این راه خلیج فارس را به مرکز ایران نزدیک خواهد نمود و
هم چنین قسمت‌های فوق العاده حاصلخیز را که تا حال از آنها خفت شده است آباد
خواهد کرد .

علاوه بر این وسائل حمل و نقل مال التجاره انگلستان و هندوستان را سهل و
آسان خواهد نمود بالاخر از اینها بیزار اماکن متبرکه که از اطراف وجواب‌سالیانه
قریب یکصد هزار نفر است کمک خواهد کرد . مقصد آله‌اتم - مشهد - در شرق و
کربلا و نجف کاظمین و سامرہ و مکه معموله در قسمت غربی است کمک فوق العاده
خواهد کرد .

در قسمت‌های هموار آن وسائل حمل و نقل با دستگاه بسیار بسیار برای مسافرین
برقرار خواهد شد . رودخانهای عرض راه در صورت لزوم سد بندی میشود کار و افسر اها

وبار اندازه‌لو بناها برای مستعفظین راه تهیه خواهد شد همچنین از بروجرد یک راه فرعی باصفهان ساخته می‌شود بین این دو شهر قریب ۲۱۰ میل راه است تقریباً شصت فرسنگ که باین وسیله شهرهای جنوبی شهرهای مرکز وصل خواهد گردید و مراکز پرجمعیت شهرهای نجادی بهم مربوط خواهند شد از این شهرها باشتر خرج صحیحی بخلیج فارس مفتح خواهد گردید.

چنان‌که مشاهده شده بوسیله این راه تمام این شهرها برآء کشته رانی رودکارون وصل می‌شود و از این راه در مدت ۱۲ روز از خلیج فارس می‌توان با کاروان بطهران رسید در صورتیکه امر و زده از راه بوشهر شیراز در مدت چهل‌الی یعنی چهار روز باشد آن راه را می‌تواند^(۱)

در جلد دیگر این تاریخ که در باب خلیج فارس تهیه شده است نظریات دولت انگلیس را راجع بروdkارون و کشته رانی آن و شط العرب و مسائل دیگر که راجع به خوزستان است مفصل بحث شده است فعلاً در این چالازم بود مختصر اشاره باین موضوع کرده باشم چه نظر سیاسی دولت انگلستان در این قسم از زمانهای قبل شروع می‌شود یعنی از اواسط قرن نوزده میلادی مخصوصاً در آن هنگام که روابط ایران و انگلستان در سرتاسری هرات تیره شده بود و محمدشاه بكلی روابط خود را با انگلستان قطع نموده بود در همین تاریخ است که سراستین لایارد معروف متکرآ از راه بقداد بکرها شاه و از آنجا به بختیاری و خوزستان رفت و شرح مسافت‌های او قبل از کشته در آن تاریخ دولت انگلستان نظریات مخصوصی باین نواحی پیدا نمود که بطور خلاصه قبل اشاره شده است بعده تیز عده زیادی از عمال سیاسی انگلستان باین نواحی مسافت نموده هر یک شرحی راجع باین قسم توشه‌اند که من تمام آنها را در جلد دیگر که مربوط بروابط انگلستان با خلیج فارس است شرح خواهم داد.

اما مسافت شاه بفرنگ در سال ۱۸۴۹ مطابق سال ۱۳۰۶ هجری

این باریز در اثر ایجاد روابط حسن بین انگلستان و ایران این مسافت پیش‌آمد که شخص اول مملکت که مقصد صدر اعظم ایران باشد کاملاً متایل و متکی

بدوستی انگلستان است.

سفر اول شاه در سال ۱۸۷۳ مطابق ۱۲۹۰ هجری بود یکسال قبل از آن تاریخ معاونت‌گر را امتیاز بارون جولیوس روپرست بسته شد و در اثر آن بعضی اظهار دوستی و علاقه نامه را توسط میرزا چسین خان سپهسالار بلند دعوت نمودند. سفر دوم شاه در سال ۱۸۷۸ مطابق ۱۲۹۶ این هنگامی است که بین دولتين روس و انگلیس در سر قضاای افغانستان و دولت هشماقی سخت تیره بوده و کنگره برلن در شرف تشکیل بود و این بار شاه بلندن نرفت فقط در اروپا مختصر سیاحتی نموده مراجعت کرد.

ولی در این سفر سوم که در سال ۱۸۸۹ مطابق ۱۳۰۶ هجری میباشد مخصوصاً شاه بلندن دعوت شده بود آنهم در اثر حسن روابط دولتین ایران و انگلیس بود که بواسطه مجاہدت دو نفر از وزیر مختار های مجروب ایران شناس پیش آمد. این دولت اولی که زمینه دوستی و مودت را حاضر و کاملاً آنرا عملی نمود سرمه نالد کامسون بود دیگری سر هنری در روموندولف کمشرح حال هردو به تفصیل قبل اگذشت است. این دو نفر جدیت مخصوص بکاربردن که روابط ایران و انگلیس مجدد آمانتند زمان میرزا آفخان نوری و میرزا حسین خان سپهسالار صمیمانه برقرار گردد بازیگر این بار میرزا علی اصغر خان اتابک بود که داشت درست و بی کم وزیاد رمل میرزا حسین خان سپهسالار را بازی نمیمود.

بعد از فرارداد مجندو با دون جولیوس روتشار شاه بمسافرت لندن اقدام نمود این دفعه نیز سفر نامه این مسافرت چنانکه معروف است «بقلم معجز رقیم مبارک عزتر قیم داده شد». (۱) در این سفر نامه مینویسد «امروز سه شنبه هشتم شعبان است (۱۳۰۶) چون اعلان سفر فرنگی کردند این چندین روز است که مشغول کارهای زیاد هستیم ... با امین السلطان و امین الدله بعضی فرمایشات نهاده امروز خصم مفراه و وزیر مختار های دول خارجه برای وداع سفر فریستان اجتماعاً بحضور آمدنند پرس دالنورد کی وزیر مختار روس از طرف دولت متبعه خود احضار شده به پطرز بورغ میروند سردو ... موندولف وزیر مختار انگلیس هم با انگلیس میروند ... (من ۳).

(۱) مقدمه سفر نامه سوم ناصرالدین شاه فرنگی در سال ۱۳۰۶ در طهران چاچی و مهدی

شاه در دوازدهم شعبان ۱۳۰۶ از طهران حرکت نموده از راه قزوین و زنجان و
تبریز و جلفا پرسیه میرود تقریباً سی صفحه اول این سفر نامه شرح مسافرت طهران
تبریز است و موضوع آن نیز یکجا ثاعار خوردم کجا شکار گردیدم و کجا خواهدیدم
روز چهارم رمضان بنیز میرسد. جزو وقایع آنچه مینویسد: «ساعت شش بغروب عانقه
قوسولهای دول خارجه بحضور رسیدند. بهجت‌الفنی قوسول دولت عثمانی ۲۶ سال
است در تبریز پتونسول‌گری اقامت دارد مسیو پطرف قوسول دولت روس که اوهم
بیست سال است در تبریز است آبت صاحب قوسول دولت انگلیس او بنیز بیست سال
است در تبریز است پس و سرفه قوسول فرانسه ۱۵ سال است مقیم تبریز است همه شان
در این شهر مدت‌ها است مقیم هستند و فارسی خوب حرف میزنند». بعد علاوه‌کرده
مینویسد: «ولیعهد دو پسر کوچک دارد یکی ملکی بلباس سربازی و دیگری به لباس
قراچی هردو در اینجا بحضور رسیدند» (من ۲۹)

در نهم ماه رمضان اردیه شاه پکنار رود ارس میرشد.

در اینجا امیرال پوپوف از طرف دولت روس مهماندار معرفی میشود مینویسد
«تلکونوف هترجم سفارت روس هم که در طهران بود با اینجا آمده است».

در روز دهم رمضان ۱۳۰۶ چنین مینویسد. الحمد لله این سفر سوم است که
پدر لکشیر و م امروز که دهم رمضان است از اوس گذشته داخل خاک روس میشویم. (۱)
پس از گذشتن از رود ارس مینویسد: «سلامت از آب گذشته وارد خاک روس
شدهم جمعیت زیادی از مسلمانهای اردو باد تففاز برای تماشا آمده بودند جمعی هزار
علماء اردو باد و یکدسته سواره قراق روی و یکدسته سرباز نظام صف بته بودند
امیرال پوپوف هم یا صاحب‌منصبان دیگر آمده‌اند صاحب‌منصبان تففازی‌ها اسکله باستقبال
آمده بودند در دلالة همین صفحه مینویسد: «اشخاصیکه در این فرنگ ملتزم

(۲) در شصت سال قبل از این تاریخ قلعه‌نشانی شاه قاجار در من جهانگیری خود
که شرح آنرا نویسنده تاریخ قاجاریه شرح میدهد این قسم ها را از دست داد و روسها
تصوف نمودند حال ناصرالدین شاه در این موقع بدون اینکه متأثر شود شکر کرده‌کوید:
والحمد لله داخل خاک روس میشویم». س ۳۷

رکاب ماهستند از اینقرارند :

میرزا علی اصغر خان امینالسلطان - میرزا علیخان امینالدوله غلامعلیخان
عزیزالسلطان - علیقلیخان مخبرالدوله - مجددالدوله مهدی قلیخان - محمدحسنخان
اعتمادالسلطنه - محمدعلیخان امینالسلطنه - جهانگیرخان وزیرستانیع - غلامحسینخان
صدیقالسلطنه - غلامحسین امین خلوت - ابوالفاسد خان فاصرالملک - دکتر طولوزان
حکیمباشی وعده دیگر که کلا در حدود سی و پنج نفرند .

در نجوان و ایروان از شاه و هنرها ان او از طرف روسها پذیرایی شایانی میشود
و عده زیادی از صاحبمنصبان درجه اول در رکاب شاه بودند.

شاه در چهاردهم رمضان بد تغلیص میرسد فرمانفرماهی ففخار از شاه استقبال میکند
واحترامات زیاد بجا میآورد در تغلیص تمام شعر و فین شهر بحضور شاه هشرف شدند
شاهزادگان گرجستان را با همان لباسهای قدیم « خز » همه را بحضور آورده
معرفی نمودند.

شاه در تغلیص مدارس نظام و موزه و بنایهای تاریخی را نمایش میکند شیرامهان
فرمانفرماهی ففخار بوده صبح شانزدهم رمضان از تغلیص حرکت میکند روزیست رمضان
وارد مسکو میشوند.

در این جا پرنس دالغورگی وزیر مختار روس که از طهران قبلًا باینجا آمده
بود به حضور شاه میرسد شاه در قصر کوهلین معروف منزل میکند در مسکو بیزیدیرایی
مجلل از شاه ایران بعمل میآید.

در مسکو به نمایش موزه میرود از جمله اشیاء ثقیق قدریعی و هدایای سلاطین
ایران مثل تخت فیروزه که شاه عباس صفوی هدیه فرستاده است در سفرنامه خود
اسم میبرد.

در ورود به شهر پطرز بود غمین هی لو بیست : « ما و تمام ملتزمین ما لیاس رسی
پوشیده منتظر ورود اعلیحضرت امیراطور بودیم ده قدم مانده بود که بر سیم بجهانی که
پیاده شویم باک دفعه اعلیحضرت امیراطور پیدا شدند ماهم از ترن پیشان شده رفتیم پیش

با اعلیحضرت امپراطور دست دادیم تعارف کردیم و با ایشان از جلو سف قشونی که حاضر در گار بودند گذشتیم و اعلیحضرت امپراطور آنها را معرفی نمود بعد سوابو لیعهد و شاهزادگان و پسرهای امپراطور و تمام خانواده سلطنت روس را که با اعلیحضرت امپراطور آمده بودند، معرفی نمودند با همه دست دادیم و تعارف کردیم آنوقت با اعلیحضرت امپراطور بکالسکه نشسته راندیم برای عمارت دوست خیابان قشون صفت کشیده بود. ^(۱)

شاه در فصل زمستانی پطرز بورخ منزل نمود در اینجا امپراطربس حضور داشت بالودست داد بعد امپراطور و امپراطربس رفته بعده شام پدیدن آنها میروند در این باب من نویسد: « بالامیرال پوپوف سوار کالسکه شده رفته بیازدید اعلیحضرت امپراطور رسیدیم پلله عمارت امپراطور پیار میخواستیم بالا اعلیحضرت امپراطور و امپراطربس مستقر بودند رفته توی اطاق نشستیم اعلیحضرت امپراطور و اعلیحضرت امپراطربس و نواب ولیعهد و پسرهای امپراطور همه نشسته بودند فرستادیم شلکو نوک هترجم راهنم حاضر کردند بقدر نیم ساعت صحبت داشتیم بعد با اعلیحضرت امپراطور برخاسته آمدیم من با امیرال پوپوف توی کالسکه نشسته رفته باز دید شاهزاده هائیکه بگار آمده بودند. »

شاه شب را بشام دعوت داشت در این باب من نویسد: « در ساعت ۷ بعد از ظهر باید شام رسمی با اعلیحضرت امپراطور و امپراطربس بخوریم تزدیک بوقت شام که عصر بود با امیرال پوپوف بکالسکه نشسته بمنزل امپراطور رفته اعلیحضرتین امپراطور و امپراطربس توی اطاق ایستاده بودند بعضی از جنralهای بزرگ و شاهزادهها و خانمهای هم بودند ما قدری با امپراطربس و خانمهای صحبت کردیم تا اعلیحضرت امپراطور آمده گفته شام حاضر است اعلیحضرت امپراطربس دست بدست من داده و اعلیحضرت امپراطور هم بازو بیازوی زوجه برادرشان داده آمدیم سمت اطاق شام داخل شدیم. اطاق سفید بسیار فشنگ بزرگی بود که مجلس بالهم در همین اطاق منعقد میگشند بسیار خوب میزی چیزه بودند هیزدیگری هم جلو چیزه بودند که بعضی ایرانیها و فرانگیها

در آن نیز نشسته بودند دست راست من پرسی و اینی منتظر و دختر بزرگ والی منتظر نشسته بودند دست چپ من اعیان حضرت امپراطوریس نشسته بودند مقابل من هم اغلی حضرت امپراطور نشسته بودند سایرین هم هر یک بجای خود نشستند شام صرف شد تمام چراغهای این عمارت زمستانی را از جهل چراغ و چارو غیره که از الکتریسته روشن میشود در خود روسیه درست گردید. در شام اعیان حضرت امپراطور بر خاسته بسلامتی مانت کردند ما هم بسلامتی اعیان حضرت امپراطور جام شربی خوردیم.^۹

شاه چند روزی در پطرز پور غم مهمن امپراطور روس بودند هر شب بجایی و هر روز به تماشائی میرفتد پذیرانی کامل از شاه در این شهر بعمل آمد خود ندست فر نامه مینویسد در حقیقت منتهای دوستی و مهر باشی و اتحاد را بجا آوردند.

دریست و بنجم رمضان شاه از امپراطیریس و امپراطور خدا حافظی کرده عازم ورشو میشود در اینجا نیز احترامات لازمه بعمل میآید قریب ده روز در ورشو متوقف بودند. بعد در هشتم شوال که مطابق هشتم رون ۱۸۸۹ بوداًز ورشو بطرف برلن حرکت نمودند. روز دیگر به برلن میرسندند برلن نیز امپراطور از شاه استقبال و پذیرانی خوبی بعمل میآورد در برلن نیز شاه ایران مهمان امپراطور آلمان بوده چند روزی در برلن میمانند و احترامات جالب توجهی نسبت به شاه و همراهان او معمول میشود.

از برلن به هلند میروند در هلند نیز چند روزی سیاحت میکنند تمام بنایی همچنان تاریخی و شهر های معتبر هلند را تماشا میکنند و تعریف هر یک را بموضع خود مفصلیان میکنند این قسمت از سفر نامه شاه پسیار جالب توجه است. دریست و دوم شوال از هلند با آندرس میرود از آین جایه بروکسل در آنجا نیز شاه و علکه بلجیک از شاه پذیرانی میکنندند و هر قریب قلعه به بندر آندرس رفتند از آنجا سوار کشتن شده با انگلستان میروند ولیعهد انگلستان با استقبال می آید عنده ای از اعیان واشراف نیز با استقبال آمدند بودند که اسمی هر یک را در سفر نامه باعترافی آنها نمینویسد و میگویند: «من با نواب ولیعهد توی یک کالسکه نشستم سایرین هم در کالسکه های دیگر نشسته راندیم سواره گارد مخصوص اغلی حضرت پادشاه انگلستان بالباسهای ممتاز و سر باز های مخصوص پادشاه بالباسهای گلی و سوارها و افواج دیگر از دو طرف کوچه صف کشیده و

ایشیک آفاسی باشی‌ها و جلودارها از جلوه‌ها میرفندند و مالاز میان صفوی سرباز و سواره آهسته آهسته میرفته طرفین کوچه و بالا و پائین عمارتها نیز تمام‌آمی مسلو از جمیعت مرد وزن بود و منصل هورا می‌کشیدند و تعارف می‌کردند الحق پذیراثی و احترام را بعمل می‌آوردند که بالاتر و بهتر از آن نمی‌شود و این پذیراثی از روی آزادی و اختیار بر حسب میل و خاطر خود ملت بود چنان‌که نواب ولیعهد هم می‌گفتند که ما نمی‌توانیم مردم را این طور برای پذیراثی مجبور کنیم خودشان بمیل خود کردند خلاصه از جلوه‌صفوف گذشته در دروازه بوکینگام داخل محوله عمارت بوگین گام شدیم آلماجهم جمیعت زیادی بود پای پله عمارت که سرباز و سوار زیادی در اینجا نیز ایستاده بودند پیاده شده داخل عمارت شدیم زوجه نواب ولیعهد و دخترهای ایشان تادرب پله باستقبال آمده بودند باعهده دست داده تعارف کردیم و آمدیم توی احراق خیلی صحبت داشتیم بعد نواب ولیعهد وزوجه ایشان آمده اطافها و منازل هارا نشان داده رفند این عمارت همان عمارتی است که شانزده سال قبل هم منزل کرده بودیم یا کل خانه بسیار خوبی دارد که سقف و دیوارش تمام از شیشه است پهلوی اطاق هاست انواع و اقسام گلها در اینجا موجود است و راحت‌گاه خوبی است که بعد بلا فاصله رفته بیانگی که جلو عمارت است باغ و چمن بسیار خوب باصفایی است عزیز السلطان هم همراه بود.

روز سه شنبه سوم ذی قعده: امروز باید برویم ویند زور بدیدن اعلیحضرت بادشاه افگلستان و امپراطوریس هندوستان سکساعت قبل از ظهر باید برویم و ناهار را هم در آنجا باید بخوریم.

صبح قبل از حرکت باید وزرای مختار بحضورها بیانند ایشیک آفاسی و ایشیک آفاسی‌های اعلیحضرت بادشاه افگلستان وغیره جلوه‌ها افتاده هارا بردند جطبقه بالای عمارت در تالاری که همیشه اعلیحضرت معظم سفر ارا می‌پذیرند و وزراء را بارمیدهند در آنجا نشستیم تالاری خیلی عالی است و مجسمه‌های مرمر اعلی و زینت‌های زیاد دارد سفراء در تالار بطور دائم ایستاده بودند.

شام در اینجا اسامی یکان‌یکان از سفراء و وزیر مختارهای دول خارجه را مینویسد و آنها را که با معرفی می‌کنند در سفرنامه خود ذکر می‌کند بعد از اینکه

سفراء معرفی شدند خود آنها هم خود شان را معرفی کردند . «از جمله سفرای بزرگ درستم پاشا سفیر کبیر عثمانی بود که مرد باریک اندام کوچکی است و موهای سفید دارد از منی است سابق حاکم لبنان و شامات بوده . . . با همه سفراء صحبت و اظهار الثقات شد» .

شاه میتویسد : «بعد از رفتن سفراء بفاصله پنج دقیقه لر دسالز بوری با دسته وزرائی خودش که گتسرواتور هستند بحضور آمدن لر دسالز بوری مرد تنومندی است وزراء خود را معرفی کرد با همه صحبت و فرمایشی کردیم بعد مرخص شده رفند بعد کالسکه حاضر شد ما و نواب پرنس و بیکنور البرت که ادوارد دهم میکویند پسر بزرگ نواب ولیعهد در کالسکه نشسته را اندیم برای قصر ویندزور از هاید پارک عبور کردیم بقدرتی جمیعت بود که حساب نداشت و منصل هورا میکشیدند و ما منصل با دست با مردم تعارف میکردیم تاریخیم بمویند ذور سریاز های گارد اعلیحضرت پادشاه انگلستان پاسوارها و افواج طرفین راه صفت کشیده بودند اعلیحضرت پادشاه و دخترها یاشان همه در زای عمارت ویندزور ایستاده بودند . اعلیحضرت معظم لباس می‌آهی پوشیده تو عسای سیاهی در دست گرفته فاختصر جواهری هم بخود زده بودند پیاده شده با ایشان دست داده تعارف کردیم بعد اعلیحضرت پادشاه انگلستان دست مارا گرفته از بلدها بالارقیم از گالری و دالان بزرگی که پرده های نقاشی خوب در آنجا بود گذشته با طاقی گذشته مانده سال قبل هم همانجا رفتم وارد شدم و با اعلیحضرت پادشاه انگلیس در دری نیم تختی نشسته قدری صحبت کردیم بعد اعلیحضرت معظم چند نفر از اعیان را معرفی کردند ما هم امین السلطان و بعضی دیگر از وزراء و همراهان خودمان را که در آنجا حاضر بودند معرفی کردیم ناهار حاضر شد رفتم سرناهار در همان اطاق که سفر سابق تا هار خورده بودیم ناهار حاضر کرده بودند رفتم سرمیز نشتم .

دست چپ ما اعلیحضرت ملکه انگلستان نشستند و طرف دست راست های پرنس کریستیان بود .

دختر دیگر اعلیحضرت ملکه هندوستان و شوهرش و دختر ویس نواب ولیعهد و لر دسالز بوری و زوجه سالز بوری و غیره بودند و از هلتزمین ها امین السلطان و

بعضی دیگر در سرهیز ناها ر خوردند با اعلیحضرت ملکه انگلستان خیلی صحبت کردیم ملکه دوسره نفر نوکر هندی دارود که بالباس هندی هستند و فارسی میباشند مسلمان بودند پادشاه میگفتند مسلم آورده ام زبان اردو من آموزم بعد از ناهار اعلیحضرت پادشاه انگلستان دسته گلی بمداد دند و از آنجا برخاسته آمدیم با طاق دیگر قدری باز نشته صحبت کردیم بعد برخاسته است با اعلیحضرت پادشاه داده مراجعت نمودیم اعلیحضرت معظم تابایی پله مشایعت کرده آنجا باهم وداع نمودیم ^(۱)

شاه در قصر ویندزور بسر قبر پرس البرت شوهر ملکه وقتی دسته گلی در روی قبر میگذارد از آنجا بلندن آمده شب رابه اوپرا میرود در اینجا مینویسد: « امشب تمام بزرگان و تجاه و اعیان انگلیس اینجا هستند زنها با لباسهای سینه باز فاخر و انواع زینت و جواهر و مردها بالباس رسمی در تمام این طبقات نشسته بودند مجلس باشکوهی بود ». روز بعد شاه مهمنان رئیس بلدیه شهر بود و شرح گذاش آنرا مینشکارد میگوید: « از درب عمارت های اخاهه بیکلربکی که فریب یاک فرنگی راه است در طرف راه سرباز و سواره زیاد ایستاده بودند و در پشت سر آنها جمعیت زیادی از اهالی شهر از تماشائی وغیره بودند از در و پنجه کوچه ها و هر کجا که ممکن بود آدم بایستد و تماشا کنند آدم ایستاده بود که البته بقدر دویست سیصد هزار نفر بودند . . . طنابهای زیاد از کوچه ها آویختی و گل بسیار بآنها بسته بودند که خیلی تماشائی بود و اسم هارا در اغلب پرده ها بال فقط مبارک باد نوشته بودند با این ترتیب و تفصیل وارد عمارت بیکلربکی شدیم .

لرد میر بالوابو شرقا و قضاوه و اعیان شهر با لباسهای قدیم نجباخر قدهای فاقم و زلفهای عاریتی که سفید است و در روزهای مخصوص که لباس رسمی میپوشند این زلفها را بسر میگذارند همه جلو ما افتاده هارا بعمارت و تالار بزرگی بردند خود لرد میر خرقه فاقم بلندی پوشیده بود که دوسندرع طول داشت و از عقب او کشیده بیشد و سایر تواب و قضاوه وغیره با تبرزین و عنایتی طلا در کمال شکوه جلو ما میرفند هاوارد یاک محظوظه کوچکی شدیم که جلو آنرا فایجه انداخته بودند زوجه لرد میر که زن

کاملهای است بازوجه تواب و لیعهد و سایر نسوان معروفة شهر شاهزاده خانمهای محترم در آنجا حاضر بودند وضع و قانون اینجا طوری است که در این مواقع زوجه‌لر دیر مقدم برزوجه تواب و لیعهد است چنانکه ماهم در وقت رفتن از آنجا به تالار بزرگ با زن لرد میر دست داده از جلو میرفیم و زوجه و لیعهد با تواب و لیعهد و سایر زنها و شاهزاده خانمهای از عقب مامیا مدد و با این تفصیل وارد تالار شدیم در بالای تالار چهار پله بالا میرفت و بکجاشی بود که مشرف بتالار بود آنجا یک صندلی برای من گذاشتند بودند و چندین صندلی و نیم تختهای دیگر هم بود که سایرین نشستند بعد از نشستن ها شرفاء و قضات و تواب روی صندلیهای دیگر نشستند شروع بنویشن کاغذها نمودند لرد میر خطبه روی کاغذ نوشته از روی صندلی برخاسته ایستاده فرائت کرد خطبه بسیار مفصل فصیح خرافی در تهییت ورود مایبود و طولی کشید تا فرائت شد وقت خواستن خطبه تمام اهالی مجلس دست میزدند و به تخته‌ها و میزها پا میکویند بطوریکه صدای رعد میکرد خطبه که تمام شد راولینسون^(۱) که سابق در طهران وغیر مختار بود حالا پیر شده است خطبه لرد میر را ترجمه کرد بعد ماهم جوابی در مقابل خطبه لرد میر تقریب کردیم که باز راولینسون برخاسته جواب هزار ترجمه کرد ددین جواب ماهم باز اهل مجلس دست میزدند و پاها را به تخته‌ها و میزها میزدند خطبه هاتمام که شد برخاسته بهان غرائب و تشریفات که آمده بودیم رفیم برای ناهار این تالار تالاری بزرگ و خیلی کهنه و قدیم است باید فریب هزار سال باشد که اینجا اساخته‌اند پنجه‌های تالار را ناقاشی کرده به کلیسا شبیه‌تر است تا بتالار، بعضی مجسمه‌های مرمر در تالار بود رفیم مر میز ناهار جای مخصوص خودمان نشستیم دست راست ها زوجه لرد میر و دست چپ ها خود لرد میر نشسته بودند هشت‌صد نفر مدعیین ناهار از زن و مرد در سر میزها نشسته بودند یک میز نبود چندین میز پهلوی هم گذارده و در سر هر میزی چهل پنجه نفر نشسته بودند می‌شد نفر پیشخدمت مشغول خدمت بودند که هر وقت راه میر فتند صدای پای آنها مثل صدای رعد بود دیگر جای خالی در این تالار بود یک بالاخانه بود هشوف براین تالار که موزیک را در آنجا میزدند خلاصه قدری گشغدا

خوردۀ شد جارچی که پشت سر لرد میر بود فرباد کرد که مردم ساکت شوند لرد میر
میخواهد خطبه بخواهد دولفر شیپور جی این طرف و دو نفر هم از آنطرف برای سکوت
مردم شیپور کشیدند هر دمیکه بودند تمام دست زده و کارد و چنگالها کمه در دست
داشتند بروی میزها زده بعد همه ساکت شدند ولرد میر برخاسته خطبه مفصل مشروحی
در توصیف ما واعلیحضرت پادشاه انگلستان نواب ولیعهد ویان دوستی ما بین دولتين
انگلیس و ایران فرائت کرد و هردم همه دست فردا ماهم برخاسته با تمام هردم بسلامت
اعلیحضرت پادشاه انگلستان جام شربی خوردیم و نشستیم قدری که گذشت دو ساعده
شیپور چیها شیپور زدند و جارچی جار زد و مردم دست زده ساکت شدند دوباره لرد میر
برخاست و مجدداً خطبه مفصل مخصوصاً در تهنیت ورود ما خواند و باز همه اهل
مجلس دست زدند و ها و همه برخاستیم و بسلامت ها تمت کردند نشستیم قدری که
گذشت ما خواستیم برجایم بسلامت لرد میر و سیتبه و اهالی لندن شربی بنوشیم
شیپور جی شیپور زد و جارچی جار کشید ما برخاسته نقطه مختصری کردیم و ناظم الدوله
ترجمه کرد باز همه دوست زدند و با اروی تختهها کوشتند و نشستیم و دوباره جارچی جار
زدو شیپور چیها شیپور کشیدند نواب ولیعهد برخاسته خطبه فصیح مفصل مشروحی در
تهنیت و تمجید ما خوانده مردم دست زدند و همه بسلامت ما اموشیدند و ما هم جام
شربی پلاختی ایشان خوردیم باز دیگر جارچی جار زد و شیپور جی شیپور کشید
گفتند لرد مالزبوری صدر اعظم میخواهد خطبه بخواند همه ساکت شدند لرد سالزبوری
برخاسته باز حفظ خطبه غراء منصل و مشروحی در پلیسکه شعورت آمیز انگلیس بادول
خارجه بیان کرد در موقع خطبه او خبلی مردم شادی کردند و همه مغربی بی برخاست
بعد از آنجام خطبهها قدری که گذشت برخاستیم بهمان ترتیب اول بازدست زوجه لرد میر
در دست ما بود و ما برین از عقب از تلاار بیرون آمدیم و باز همان تشریفات و قنات
و اشرف در جلو ما بودند بعلاوه چهار شیپور جی هم از جلو ما شیپور میزدند آمدیم
با طلاق اول قدری راه رفته قهوه خوردیم دیگار کشیدیم و با نواب ولیعهد آمدیم توی
کاسکه نشته راندیم برای منزل «^(۱)

شب دیگر شاه میهمان مهردار سلطنتی بوده راجع باین مهماتی مینویسد: «با امین‌السلطان و مستر درومندولف بکالسکه نشسته منزل مهردار اعلیحضرت پادشاه انگلستان که در آنجا بصرف شام مهمان بودیم بعضی دیگر از ملتزمین مسامح همراه بودند رسیدیم بمنزل لرد پیاده شدیم خود لرد بازوجداش تادم در باستقبال آمدند بودند دست‌داده رفیق بالا داخل عمارت شدیم تمام این عمارت از دیوارها و پلەعاوازنگ مرمر ایطالیائی است که سفید است و رنگ سیاهی دارد اطاق‌های بسیار خوب تو در توی عالی پامبلهای بسیار خوب داشت تواب و لیمهد هم اینجا بودند است داده تعارف کردیم لرد مالزبوری و بعضی از اهالی شهر هم با زنها یاشان حضور داشتند قدری توی اطاق‌های رفته و صحبت کردیم بعد آمدیم سر شام تمام این عمارت پر از کل است اطاق شام هم میز بسیار خوبی چیده و با گلهای زیباد زیست داده بودند بقدر سی نفر سرمهیز بودند هر یک در جای خود نشسته بودست راست من زوجه لرد مالزبوری بودست چپ زوج‌مهردار نشسته بودند. زوجه لرد مالزبوری زنی کوتاه قد و بسیار محترم و پلیثکدان و عاقل دزیرک است خلاصه شام خورده‌جعد آمدیم با اطاق دیگر فهوه خوردم و دیگر کشیدیم و با بکان بکان صحبت داشتم بعد پائین آمده سوار کالسکه شده آمدیم منزل^(۱)

شب بعد در عمارت خود شاه قصر بونکنگام بوده مهماتی بزرگ‌حال بوده شام‌این مهماترا چنین شرح میدهد: « امثب در این عمارت که منزل ماست بقدر هزار و پانصد نفر هر دوزن از اعاظم و محترمین وزراء و سفرای خارجه بیال و رقص مهمان هستند که باید ما هم با آن مجلس برویم قدری که راحت شدیم وزیر دربار واشیک آفاسی باشی آمده عرض کردند که مهمانها حاضرند باعضاها جلو ما افتاده ماهم لباس رسمی پوشیده بقدر پانزده نفر هم از همراهان ما لباس رسمی پوشیده از پله‌ها بالا رفیق تمام اطاق‌ها و نالار بجراغ‌های بر قی روشن و بمبلهای ممتاز آراسته‌مزین بود تواب و لیمهد رفته که می‌گردست دادیم بعد رفیق توی اطاق دیگر که زوجه تواب و لیمهد هم آنجا بودند جلو آمده باهم دیگر دست دادیم بعد رفیق توی اطاق دیگر که زوجه تواب و لیمهد هم آنجا بودند باز زوجه و لیمهد تعارف کرده بعد است بدست ایشان داده واشیک آفاسی باشی ها از جلوها و تواب و لیمهد و سایر شاهزادهها و شاهزاده خانمها از عقب ماهرکت کردند اطاق با اطاق و نالار

تالار از کوچه میان دو صفحه زن و مرد گذشته تا رسیدیم به تالار بزرگ رقص، این تالار بزرگ و سایر تالارها و اطاقها معلو از زن و مرد بود این تالار رقص خیلی بزرگ است چرا افرادی برقی فریاد دارد بلکه بالکنی هم دارد که آنجا موژیک میزدند بلکه از خیلی بزرگ هم در همین بالکن است که میگفتند پرنس البرت شوهر اعلیحضرت پادشاه انگلستان در حیات خود درست کرده است و از وقتی که او فوت شده دیگر کسی این ارک را نمیزد است خیلی از بزرگ است اما موژیک میزدند و اگر بخواهیم اسمی اشخاصی که در این تالار حاضر شده‌اند بنویسیم بلکه کتاب مخصوص میشود همینقدر بنویسیم که تمام اعاظم و معترین و جال‌دولت انگلیس و وزراء محترم منصب و معزول از مرد و زن حاضر بودند و تمام زنانها سینه‌عايشان لخت و مکشوف بود و همه‌خود را بالباس‌های بر لیان و جواهرهای غنیمت کرده بودند که تمام اطاق و تالار را بر لیان بردند برازی بود بالای این تالار بلکه شاه نشینی است دوسه پله میخورد در اینجا چند صندلی برای هاگذارده بودند رفیق نشستیم تواب و لیعبد و زوجه و لیعبد و شاهزاده‌ها هم آمدند نشستند جلو ماهم یک اندازه از تالار برای رقص بازبود قدر بکه نشسته تواب و لیعبد و زوجه و لیعبد و پسرها و دخترهای ایشان و سایر شاهزاده خانمها برخاستند برای رقص قدر بکه رقص کردند آمدند نشستند خستگی گرفته‌دوباره برخاسته مشغول رقص شدند باز نشسته قدری خستگی گرفته باز برخاسته رقصیدند خلاصه پنده دوازده مرتبه همینطور هی رقص کردند و نشستند هوای احلاق‌گرم بود و این تالار بزرگ هم از بوی عطر پر شده بود این رقصهای که امشب کردند والس و پلکا و مزورکا بود بعد ازده دوازده مجلس رقص تمام شد برخاسته آمدیم با طلاق دیگر که هیزی برای سوب در آنجا چیده بودند تمام مردم هم آنجا جمع شدند همینطور ایستاده قدری چیز خوردیم و صحبت کردیم.

خلاصه چون من خسته بودم بازدجه تواب و لیعبد دست داده خود نواب و لیعبد هم تا درب پله بمشایعت ما آمدند از آنجا با ایشان تعارف کرده بمنزل آمدیم.^(۱) هم روز دیگر مهمان و لیعبد انگلستان بوده ملکه انگلستان نیز در آن مجلس

حضور داشت میگوید: «اعلیحضرت پادشاه انگلستان را که در آنجا بودند ملاقات کردیم درچادر کوچکی که در میان باخ روی چمن زده بودند خانواده سلطنت هم آنجا بودند بالغ بسیار باصفایی است زمین چمن مثل محمل و روی آن گلکاریهای خوب و درختهای تک تک و در قطعات چمن چادرهای کوچک تاک تاک بجهت واردین و مهمانها زده بودند یک چادر بزرگی هم در کناری زده بودند البته بقدر دو هزار زن و مرد و دختر از خانواده شاهزادگان ویجا و اعیان و وزراء بر حسب دعوت دراين باخ حضور داشتند اگر بخواهیم تفصیل بنویسیم کتابی میشود.»

شب همان روز به تیآتر میروند نواب ولیعهد و زوجه ایشان و پسرها و دخترهایشان و وزراء و اعیان انگلیس و سفراء خارجه و معتبرین شهر از ذن و مرد در آنجا بودند.

جزء اخبار روز ششم ذی قعده شاه در سفر نامه خود مینویسد: «امروز صبح جنرال انگلیسی در همین پارک جلو منزل ما یک توپی آورده بود که بنظر ما بر سالم رفته تمامان کردیم توپی است که مخترع آن مکسیم^(۱) ینکی دنیائی است و این توپ هم با اسم همین شخص موسوم و معروف است توپ بسیار عجیب است لوله دارد که در زیر آن برای آب فرار داده اند تا بواسطه تیراندازی گرم نشود و در صفحه خارج چهارصد فشنگ میگذارند و در زیر توپ خزانه دارد که آن صفحه را آنجا گذاشته و یک صندلی در پشت سردارد که روی آن مینشینند فراول میروند یک جای هم در پشت توپ تعییشند که جای دوست بزرگ است توپچی روی صندلی مینشیند فراول میرود و دست با آنجا میگذارد متصل فشنگ های فازی که در صفحه زیر توپ جدار و خالی میشود ولاشه های فشنگ از زیر میریزد فشنگها هم مثل فشنگ مارین است. مخدوعان الداخشم عزیز ا. السلطان و مجدد الدوله هم دوسته تیرانداختند خیلی تعماشا داشت.»

آن روز شاه بمیدان اسب دوانی وعده داشت مینویسد: «با سر در و مندولف سوار کالسکه شده رفته.»

شب را مهمن لرد روزبری بودند میگوید: «ساعت شش و نیم با امین السلطان و سردار مندولف و ناظم‌الدوله و جمعی دیگر جخانه لرد روزبری رفتیم، روزبری از فرقه لیبرال و از دسته وزارت مسنز گلادستون است که ضدبادسته وزارت حاليه است جوانی است خوش و کوتاه قد رسن و مسیل را میتواند خلاصه وارد خانه او شدیم خانه ماده‌ایست اما خیلی خوب است از درگه داخل شدیم جلوخانی داشت و هشتادی در جلو عمارت بود که پنزله فضا و حیاط خانه بود نواب ولیعهد انگلیس و دوک دوچامبرلین و مسیو گلادستون و ارد گرانویل و راولینسون و بکنفر شاعر معروف ویک نقاش پیر مرد بلند قامتی که بیک پرده صورت گلادستون را خیلی خوب ساخته بود و در همین هنرها نصب گرده بودند که بهترین نقاشهای لندن است و جمع دیگر از معتبرین شهر همه در احاطه ایستاده بودند تمام اهل مجلس مرد بودند زن هیچ نبود از این احاطه با احاطه قدر دیگر کمیز شام چیده بودند رفقه نشستیم زیاده از سی نفر بوده جهت درس همیز نبودند، مسیو گلادستون دست راست هاولرد روزبری دست چپ ها نواب ولیعهد و لرد گرانویل روبروی ما نشسته بودند از ملتزمان ماهر امین السلطان و دوسره نفر دیگر بودند شام که تمام شد بر خاسته از اینجوار قیم به آلبرت هال، نواب ولیعهد و زوجه ولی‌پند و دخترها و پسرهای ایشان و جمع دیگر از شاهزاده خانهای حضور داشتند فریب بانهد نفر خواندن بود ...»

روز دیگر شاه بدین دوک دکامبریج می‌ورد بعداز گلادستون بدین میکند پس از آن بدین لرد گرانویل می‌ورد و شرح ملاقات هریک را جداگاهه مینویسد و شب دا نیز گرستال باله مهمان ولیعهد انگلستان بود و در آنجا آتش بازی مفصل بوده مینویسد: «ساعت شش و نیم بعداز ظهر باشد برویم به گرستال باله که بصرف شام و تماشای آتش بازی مهمان نواب ولیعهد هستیم در ساعت معین سوارکار کالسکه شده رفتیم امین - السلطان و بعضی در مکر از ملتزمان هم در رکاب ما بودند از منزل ما تا گرستال باله دو فرنگ راه است.»

بعد شاه از این قصر تعریف زیادی نموده است میگوید: «کرستال باله عمارتی است

از بلور، اول اکسپوزیسیونی که در فریاد از برای متاع باز نمودند در اینجا بوده بعد از آن این عمارت را منهدم نساخته و بهمن حالت نگاهداشتماند و قنی پسند عمارت را سیدیم دیدیم مردمده داشته و بسته استاده استاده ایستاده و بهمن نطور غادم کریستال پالمجتمعیت بود بدون اغراق قریب به کروز فراستاده بودند در این خطره از طرفین منظر موجهی بود که پشت در پشت آدم نایستاده باشد تمام این مردم بالباسهای تمیز و فشنگ بودند البته چهارصد هزار نفر از این جمعیت دختر از چهار ساله الی ۱۷ ساله بودند و رسید خترها این است که تا شوهر نکردند باید هوی سرشان را فیافته بهمان حالت طبیعی مثل موی سر در اوش افشار و ابکزاده از تمام این جمعیت از درب عمارت الی کریستال پاله علی الانصال صدای هورا بلند بود و دستمالها تکان میدادند و زیر پجهای خود را که کوچک بود سردست بلند میکردند و نکان میدادند از هر سوراخی که دیده میشد دو سه دستمال تکان میخورد کالسکه ماهم آرام میرفت و جواب احترامات و تعظیمات آنها را میدادیم تارسیدیم بعمارت کریستال پاله تواب و لیعهد وزوجها بشان و اشراف و اعیان همه حاضر بودند داخل بجنده دلان شدیم که اکسپوزیسیون گل سرخ بود قریب بدو هزار قسم گل سرخ با نوع مختلف ملاحظه کردیم گل بود باندازه یک دوری، زوجه نواب و لیعهد یک گل بسادادند بسته زدیم و همچنین بعضی درختهای میوه مجلسی از قبیل خلیل آلو بالو و گیلان دیدند که همه سرشار بود خیلی خوب تریست کرده بودند در اینجاهم از کالسکه پیاده شدیم قریب بهصد هزار نفر جمعیت ایستاده بودند بعد از تماشای گلها دست بدست زوجه نواب و لیعهد داده وارد اصل تالار شدیم دد اینجا هم قریب به دو هزار نفر جمعیت بود که همه شاه سلامت باد میگفتند و هورا میکشیدند تماشاگران میرقیم تارسیدیم بگنبد بلندی که در وسط این عمارت در آنجا کنسرت ساز و آواز است سندلی بسیار گذاشته و مردم جاگرفته بودند.

قریب به پنجاه هزار نفر جمعیت در این محوطه بود راه پله را گرفته رفیم بالا به ایکه برای ما انتخاب کرده بودند قدری تماشا کردیم یک ارک بزرگ خوبی هم در اینجا بود از آنها رفیم یک بالکن که منظر به بال و عمارت داشت در این با غم قریب بهصد هزار نفر جمعیت بود که مثل دریا موج میزدند و فوارهای بلند خوب دیده شد..

خلاصه تماشای زیاد کردیم و آن کلی که در سینه داشتیم از بالکن بیان جمیعت انداختیم
 قریب دهزار نفر برای ربوتن آن گل هجوم آوردند و از دست یکدیگر گل را میربودند
 در حضیقت اینهم اظهاریک نوع احترامی بعابود دیگر فازه یکدسته گلی گرفته انداختیم
 باز بهمان حالت از دحام از دست یکدیگر میربودند حتی پرها گل را که روی زمین ریخته
 بود جمع می گردند و می بردند خیلی تماشا کرد آمدیم بلژاوی که ذکر کردیم نشستیم
 این لرزه بروی این کسر و مجمع مردم است فرش آوردن در وسط انداختند اول یکدسته
 بازیگر که جست و خیز میگردند و معلق میزدند آمدند اما جست و خیز را مثل جست
 و خیزهای ذیگر نمیتوان گفت بلکه نوعی از سحر است مثلاً نفر آدم روی یکدیگر
 ایستادند و یکنفر بالای آن ۴ نفر سرش را برآن شخص بالائی گذاشته باهارا هوا کرد
 بود دیگر ۴ نفر چاپونی بودند که اینها شباht پیش کمان داشته دیند بازیهای عجیب و غریب
 کردند علی الخصوص یک پسر مش ساله از آنها که خیلی قابل بود کارهای عجیب کرد
 بعد سه فیل آوردن معلومات این فیلها این بود که اولاً ساز میزدند و میرقصیدند بعد بازی
 الکلنگ کردند در یک سر چوب پلشغیل نشست و طرف دیگر پلشغیل و بازی کردند بعد یک
 فیل سوار و لو سهیل شد (دو چرخه) و با خرطوم سکان آفر اکر فته بهر طرف میلداشت میگردید
 و از این فیل بازیهای غریب دیگر هم کردند بعد برخاسته آمدیم سر شام دست چپ ما فوجه
 نواب بوی یعهد بود است هادخته توابو یعهد بود و بروی ما خود و یعهد نشستند غیریز السلطان
 هم بود بعد از شام برخاسته آمدیم برای تماشای چراغان و آتش بازی در همان بالکن
 ایستادیم جلو بالکن چراغان خیلی منصل بود فواره های حوض راهم آب انداخته و یک
 آتش بازی بسیار منصل خوبی کرده بودند که در هیچ جا باین خوبی ندبده بودم خصوصاً
 رنگهای خیلی قشنگ داشت مثلاً صورت ماوا ساخته بودند و بوسیله سیم تلگراف که
 سرش در بالکن بود میباید آتش بگیرد این بود که بما عرض کردند سر سیم را بین چهار دادیم
 که فوراً آتش گرفت و صورت ها در آمد که یکبار بقدر دوست هزار نفر هورا کشیدند و شاه
 شاه بیگفتند و کف میزدند دیگریک شیر و خورشید از آتش بازی ساخته بودند که بسیار
 خوب بود بعد دو خروس ساخته بودند که باهم جنگ میکردند تا یکی دیگری را کشت
 همچنین دو آدم بودند که باشمشیز جنگ میگردند و یکی دریگر را بقتل رساید بهمه

جهت آتشبازی بسیار ممتازی بود و بازار از عجایب حرکات و حالات همان فیلها است که مثل یکنفرم طیع نسبت باقای خود از صاحبشان فرمانپردازی و اطاعت میکردند هرچه میگفت بجا می آوردند خلاصه آمدیم پائین مراجعت کردیم و همان قسم دست هادر دست زوجه تواب و لیعبد بود تا دم کالسکه و سیدیم با تواب و لیعبد زوجه ایشان دست داده خدا حافظ کرده سوار کالسکه شده آمدیم بمنزل ». (۱)

شام در اینجا اسامی سفراء خارجه مقیم لندن را که بحضور شاه آمده بودند مکان پیکان بیان میکند.

روز دیگر شاه و عمر اهان او در منزل لرد سالزبوری مهمان بودند ولی قبل از اینکه بمنزل صدراعظم انگلستان بروند مینویسد «امین‌السلطان آمده عرض کرد که سر در و مند و لف عرض میکند که باید به گلوب بروم و کالسکه هم حاضر است من با در و مندولف سوار کالسکه شده بکلوب رفیم ». (۲)

شام در اینجا کلوب‌های سیاسی را شرح میدهد و هر یک از آنها را که متعلق بکدام استه می‌پاری ای است اسم میررد اطاقها را مینویسد کتابخانه‌ای آنها را شرح میدهد..

عصر آفروز در سفارت ایران بود و لیعبد و عیالش هر دو نیز دعوت داشتند مینویسد: «بعد از آنکه توفیق سوار کالسکه شده سر در و مندولف و امین‌السلطان هم پیش من شستند باز اطراف را مجمعیت زیادی ایستاده بودند هورا میکشیدند ..

اند کی نگذشت که بعمارت بیلاقی لرد سالزبوری مردمیم خودش جلو راه ایستاده بود هایناده شدیم بالا و دست دادیم و با تفاوت سوار کالسکه شدعا تدبیم درب عمارت و با غ خیلی جای باصفائی است از کالسکه بیرون آمدیم زوجه لرد سالزبوری در با غ حاضر بود پا او دست دادیم بعد زوجه تواب و لیعبد ملاقات شدند با ایشان هم دست دادیم و وارد با غ شدیم تواب و لیعبد هم در با غ گردش میکردند نزد ما آمدند با ایشان هم دست داده تعارف کردیم این با غ بسیار باصفائی است گلکاری خوبی از روی سلیقه کرده اند منظره بسیار خوشی بجنگل و صحراء دارد قدری گردش کردیم یک با غیجه در این با غ ماخته شده و از درخت کاج بطور دیوار سبز جائی تعبیه کردند بکجا گردی بوخ معه کوچه با غ خیابانهای کوچک ده هم و بر هم تشکیل داده اند که یک آدم مینتواند در آن راه برو و دواگر نابلد باشد

منکن است که واهر اهم کم کند و توالد برگرد ها با مجدد الدوله قدری در این خیابان ها . راه رفته بعده سال زبوری جلو افتاده مار اطاق با اطاق آورد و از یک معبدو کلیسای کوچکی هم گه در این عمارت ساخته اند گذشته تا وارد اطاق خودمان شدیم و سال زبوری مراجعت کرد قدری راحت شدیم ملتزمین ماهم هر یک منزل منحصروی در این عمارت دارد این عمارت را سیصد سال قبل بنادراند قدیماً عال الیزابت پادشاه انگلستان بوده او بسال زبوری چندین لرزد سال زبوری چشمیده واز آن وقت تا بحال نسلا بعد نسل دو هرف وملکیت اینها است و خوب نگاهداشتند خلاصه در ماه هفت لرد سال زبوری با اطاق ها آمدند هزار ابرداشته برشام برد از اطاقهای پسیار خوب گذشتم که در سقف اطاقها چرا غهای کوچک الکتریسته زیباد روشن گرده با اطاق شام وارد شدیم سرمیز ما ده نفر شسته بودیم با این فریب دست راست زوجه لرد سال زبوری و دست چپ همسرجه تواب ولیعهد و خود سال زبوری دست چپ زوجه تواب ولیعهد شسته بودند و از معروفین سرمیز تواب ولیعهد و خود سال زبوری و امین السلطان وزیر هندوستان و فرمائمهای سابق هندوستان وزیر ایران و درومونولف دراولنسون و پسرهای تواب ولیعهد و دخترهای امیران و جمع دیگر از معتبرین و مطربیف هم در سرچهارمیز مدور دیگر که توی همین اطاق گذاشته بودند شسته شام می خوردند بعد از شام ابتدا تمام زنها و خانمهای از قبیل زوجه تواب وزوجه لرد سال زبوری و دیگران از سرمیز برخاسته با اطاق دیگر رفتند و ماما بواب ولیعهد لرد سال زبوری و سایر اشخاص کسر میز ما بودند همایجا شسته قدری صحبت کردیم و سیگار کشیدیم یا حامله ساختی برخاسته با اطاق زنها رفته آنجا یک شتر نجی روی میز حاضر بود پرسیدیم از شما ها کی بازی میتواند بکند زوجه لرد سال زبوری کعنی من زن بودی است گفت من حاضر منشته شروع پیازی با این که هم خود زوجه لرد سال زبوری شتر بیچاره خوب میداشت و هم سایر اعیان و اشراف انگلیس هم که آنها حاضر بودند پس از پادمندادند چند بازی پیشتر طول نکشید که اورا مات کرده بازی را بودم ...

خلاصه قدری صحبت کرده رفته منزل که استراحت کنیم لرد سال زبوری هم همراه بود که هارا با اطاق خودمان برساند .. بعد رفته با اطاق خود استراحت کردیم ^(۱)

شاه در سفر نامه خود در ۱۳۰۶ - ۱۸۸۹ میلادی روز بعد از مومانی لرد سالزیوری است مینویسد: «امر و زخراز اینجا باید بروم پیا غ عمارت لردبرون لو^(۱) شام را مهمان او هستیم. این مرد از لردهای متبرانگلیس و پسیار بلند قامت و جوان وستا چهل و پنج ساله است منصیش سرهنگی است و افواج داوطلب انگلیسی در محنت اداره اوت کالسکه خانصر کرده بود که در باع گردش کنیم سوار شده پسر لرد سالز بوری هم در بالای کالسکه بهای کالسکه چی نشته بود چون او را در اول نمی‌شناختم گمان کردم کالسکه چی است تاریقیم خیابانهای سبز و چنگلهای خیلی کهنه قدیم گذشته بیک عمارت کوچک کهنه و سینه پیاده شدیم آنجا از درخت دیوارهای سبز ساخته و دلانهای غریب از اشجار نسبیه کرده بودند در پسکجاتی آب کمی جمع شده بود که پسر لرد سالز بوری می‌گفت در پاچه است خلاصه قدری گردش کرده و اینجا پسر لرد بیالزیوری را شناختم غنو مشورت خانه است با او دست داده گفتم آمد توی کالسکه پیش خودمان نشست مراجعت کرده بعمارت آمدیم بعد از چند دقیقه لرد سالز بوری آمده ما را با طاق ناهار بردا که همان مجلس شام دیشب است و همان اشخاص که در سر شام حاضر بودند امروز عصر لرد سالزیوری بجهت تشریفات ما خیافت مفصلی نموده بقدر هزار و پانصد لفر از اعیان و اشراف انگلستان و غیره را باشجا دعوت کرده است که آمده مرف شربت و چای و عصرانه نمایند منجمله دوک دکل پسر لوی فیلیپ پادشاه سایق فرانسه است که در لندن از پسر فرانسی دارد موسوم به شان تی و این شخص پیر مرد خوبی است.

دیروز از پاریس بلندن آمده خلاصه بعد از ناهار پیا غ رفته گردید لندنیک باع خیابانی است در آنجا روی سندلی نشستیم بواب ولیعهد وزوجه ایشان و شاهزاده ها و تمام وزراء و سفراء خارجه هم حضور داشتند.

شاعر را پنجه اسباب نفرمی که فراهم نموده بودندیان میکند برای سرگرمی شاه انواع و اقسام بازیها تهیه شده بود. چند رقص اسپایبولی و سازنده حاضر کرده بودند میتویستند: دعا با نواب و لیعبد و سایرین دم پله عمارت نشسته تعاشا کردیم رقصها رقص کردند دو نفر زن رقص بودند با لباسهای خیلی خوب و چند نفر مازاده بعدقدیری بالا رفته راحت کردیم و آمدیم پائین رقصیم بیش نواب و لیعبد و سایرین ایستاده قدری قماشای ساز و رقص را کرده و تعریض کردیم تا وقت رفتن رسید.

شاه پس از تعریف های زیاد از مهمان نوازی در دنباله مطلب باز میتویست: «امشب همچنان لرد برون نسو هستم خود او سر راه آهن حاضر بود با او دست داده تعارف کردیم... کالسکه حاضر بود من و شاهزاده ویکتور و امین السلطان سوار شدیم او هم جوان بلند قامتی است سوار شده جلو ما افتاد یک دسته سوار هم که لباس آنها مثل لباس خود لرد هاشی رشک است از جلو و عقب ها بجهت تشریفات میباخند و از دو طرف گرد فیلادی برخاسته بود همینطور راندمیم از وسط جنگل و پارک و درختهای خیلی کشن کنستیم... تا بعمارت رسیدیم لیدی برون لو که زوجه لرد است و تقریباً چهل و هفت سال دارد زن بسیار خشروی و هربانی است دیده شد اغلب از فجایع و معارف انگلیس هم که موعبد بودند قبل از وقت حاضر شده بودند با هم تعارف کردیم»^(۱).

شاه در این جا داخل تعریف پارک و جنگل شده شرح مفصلی میگارد و بعد میگوید: «در ساعت هشت بعد از ظهر بسر شام رقصیم اطاق شام بسیار عالی و مزین بود میز خوبی ترتیب داده بودند سرمهیز نشسته زوجه لرد برون لو دست راست ما وزوجه گوک او ف نستر دست چپ ما نشسته بود و بهلوی او شاهزاده پسر نواب و لیعبد نشسته بود و شوهر دوشیز هم که از ملاکین و متمولین ایرانی است روی روی زوجه اش طرف مقابل همیز نشسته بود شاه اشخاص دیگر سرمهیز را نیز معرفی مینماید از آنجمله لرد دو فرمن معروف فرانفرمای سابق هندوستان. در اینجا نیز اسباب سرگرمی شاه فراهم بود از آنجمله نمایش فنکراف بود که توسط یک نفر امریکائی نمایش داده میشد در این

خود شاه مینویسد : این فنگراف غیر از فنگرافی است که در طهران مداریم هم سهلهتر است و هم صدا را بهتر پس میدهد اول صدای موزیکی که در آن داده بودند پس داد خیلی خوب و واضح بود بعد حرف زدنند همانطور پس داد بعد پنهانیخان آجودان مخصوص فرمودیم توی فنگراف حرف بزن دو شعر حافظ خواند که این است اگر چه باده فرج پخش المخ ... همانطور جواب داد صاحب فنگراف وعده داد که یاکوستگاه فنگراف بهین طور برای ما تقدیم اماید بعد از این تعاشا باطاق خودمان آمده استراحت کردیم .^(۱)

باشانه ایران دردهنی القلعه در قصر داوستون مهمنان بارون فردناند رو چلد بود از هنزل لرد برون لو حرکت کرده بستانجا هیروند در این باب مینویسد : « یاک عکس کرویی انداختیم و بالرد و زوجه لرد و سایرین وداع و تعارف کرده کالسکه اسپی حاضر کرده بودند . ما با شاهزاده پسر بواب ولیعهد و امین السلطان سواریک کالسکه شده سایر ملتزمنین هم سوار کالسکه های دیگر شده برآء افتادیم . . . رسیدیم بیارگ و قصر آلفرد رو چلد که نهار را در این جا باید بخوریم ، کالسکه تا درب عمارت و آمده خود آلفرد رو چلد با جمعی از منسوبان او حاضر بودند پیاده شده داخل عمارت گردیده باطاق راحتگاهی که برای ما معین کرده بودند رفیم آلفرد رو چلد مردی است وسط القامه چهل و هفت سال دارد خیلی خوب و بخش است اطافی که ما را برای راحت آنها بودند بسیار خوب اطافی است دیوار و سقف آن تمام آن مطالاست و کمال زینت و قشکی را دارد و پارچه های بسیار نفیس بدیوار اطاف چسبانیده اند دیگر آئینه های بزرگ و فرشهای ایرانی و قالی جوشقانی و سایر مبل و اسباب زینت این اطاف منتهای تعریف را دارد قدری در اینجا مالکم بعد بجهة صرف ناهار بتالار بزرگ نهار خانه رفیم و بازوجه لرد رو چلد دست بدست داده داخل اطاف ناهار شدیم چون صاحب خانه زن ندارد زن لرد رو چلد صاحب خانگی میکند میز خیلی عالی ترتیب داده بودند بارون استال سفیر روس و جمعی دیگر از معاریف و معتبرین لندن را هم دعوت کرده بودند . شاه اول تعریف میز و اطاف ناهار را کرده بعد حضار را شرح میدهد

بعد تفصیل احوال روجلها را مینگارد بعد تعریف پارک و عمارت را مینویسد و میگوید
از این وضع باعث و باعجه خیلی لذت بردم .

شاه پس از تفرج باعث و باعجه مینویسد : « بعد از آنکه فدری گردش کردیم
آمدند عرض کردند که شاهزاده پسر نواب ولیعهد و سایر مردّها و زنّها در چادر انتظار
آمدند ما را دارند رفیم آنجا یک چادر بزرگی زده بودند همچنانها توی چادر نشسته
و جلو چادر سازنده های مجاورستانی ایستاده ساز میزدند قدری آنجا ایستاده صحبت
کردیم بعد دختر روجلد پاریس که زن پرسامون است و این مالولها هم از یهودیهای
متمول هستند که چندی است اعتباری پیدا کردند و یکشب هم در لندن در باتر آمری
مهمان آنها بودیم و در آن شب این دختر جواهر زیبادی بخود نزد بوده و روی هم رفته
خالی از حسن و لطافت بیست بمناسبت اینکه با روجلد ها نسبت دارد امروز اینجا
آمده از ما خواهش کرد که عکس ها را بیندازد ها هم قبول کرده ایستاده پسر نواب
ولیعهد و بعضی فربیکیها و ایرابها و عزیز السلطان با ها ایستاده دو شیشه عکس ها
را اهداخت . »

شاه مینویسد : « امشب در هنزل فردیناند روجلد بشام دعوت داریم کالسکه
حاضر کردنده من و شاهزاده پسر ولیعهد و امین‌السلطان توی یاک کالسکه نشته حرکت
کردیم ... زمین ها همه سبز و خرم و با چنگل مصتا بود تماشای کامل کردیم تا
رسیدیم شهر آزبوری شهر کوچکی است ولی خیلی قشنگ جمعیت زیادی جمع شده
بودند و هورا میکشیدند تا رسیدیم میان شهر حاکم اینجا خطابه در تهییت ورود ما
حاضر کرده خودش ببالای بلندی که جلو راه ما بود رفته ایستاده بود نایب حاکم هم
که قب ورقه خطابه را درست داشت پهلوی او ایستاده بود جمعیت زیادی هم اطراف
حاکم جمع شده بودند کالسکه ما را پهلوی حاکم نگاهداشتند و حاکم خطابه در تهییت
ورود ما را بلند خواند ناظم‌الدوله که در کالسکه ها بود براخاسته جوابی که مدادیم
او بیزان انگلیسی ترجمه کرد ... تا رسیدیم بضر داوسنون روجلد جمعی از اعاظم
و بزرگان انگلیس بجهة پذیرائی ما در عمارت حاضر بودند که از جمله نواب پرس
آلفرد دوک داد بنیورع پسر دوم اعلیحضرت پادشاه انگلستان و دوک دکامبریج عمومی

اعلیحضرت پادشاه انگلستان و سپهسالار کل قشوق انگلیس و سفراء فرانسه و اتریش و لرد نورث بروک و لرد دوفین فرمانفرماهای سابق هندوستان و مستر موریه سفیر کبیر انگلیس مفیم پطرز بورخ.. خلاصه بهمه دست داده وارد اطاق شدیم دستگاه این رو جلد دیگر از همه بهتر است .

شاه در اینجا تعریف عمارت و اثنایه آنرا مینویسد و میگوید : « از آنجمله پرده بود که فاحشه محبویه اسکندر یونانی شب در متی نخت فارس را آتش زده و خودش با مشعلی که در دست دارد میگزند و از دور آتش و سوخته نخت جمشیدید است حقیقته پرده بسیار خوبی بود و معلوم شد بهقیمت گزاف خربیده است . »

در اینجا اسباب فریح از هرجیث فراهم بود میگوید : « مطربهای هنگاری متفول ساز زدن بودند » شاه شب را در آن قصر استراحت میکند .

در روز ۱۱ ذی القعده شاه در سفرنامه خود مینویسد : « امروز باید برویم بخانه لرد ویندزور . »

شاه در صفحات ۲۰۴ و ۲۰۵ همچنان منزل لرد ویندزور را مفصلاً شرح میدهد روز دیگر به شهر پرمنگام میرود و کل رخانجات را نمایشا میکند .

شاه درست یکماه در انگلستان توقف نمود در مدت این ماه دولت و ملت انگلیس تهابت درجه تعجیل و احترام را پیجا آوردند هر روز مهمان یکی از رجال درجه اول انگلستان بوده و شب را در منزل دیگری ، اعظم و اشراف و رجال سیاسی مملکت انگلستان در عرض این یکماه پذیرائی های خیلی مجلل و مهمانیهای خیلی باشکوه از شاه و حمراهان او نمودند طوریکه میتوان گفت در تاریخ انگلستان این اندازه مهمان نوازی نظیر نداشته شاهرا در اغلب شهرهای جزائر بریتانیا گردش و تماشا دادند و احترامات فوق العاده زیادی درباره او منظور نمودند هر گاه بخواهم چزینیات این مهمانیها را بینگارم ناچار باید جزو اعظم سفرنامه او را در اینجا نقل کنم این است که از ذکر قسم اعظم این مهمانیها و پذیرائیها صرف نظر میکنم فقط بخلافه ملاقات روز آخر شاه با ملکه انگلستان اشاره نموده باین قسمت خاصه میکنم . شاه در سلطنه ذی القعده ۱۳۰ مینویسد : « امروز باید برویم بجزیره ویت و از آنجا برویم

انشغاله به بحر بورغ خاک فرانسه ... وقت رفتن ماکه شد لرد میر حاکم شهر و سایر اضطرابات پلیدیه حاضر شدند باحاکم و امینالسلطان و سردار موئند و لف بالاسکه نشسته از عمان کنار دریا راندیم جمعیت هم باز در اطراف خیابان زیاد بود . . . رسیدیم بگاراین گار راه آهن میرود به پرسنوت باید آفجا بدریا بنشینیم ... حاکم برایقون از این جا مرخص شد و هابتن بخار نشسته حرکت کردیم .. یک ساعتی که راندیم به پرسنوت رسیدیم ... شهر کوچک قشنگی است بندرگاه معتبر نظامن ایکلیس است .. که همه جنراها و امیرالها معتبر در اینجا اقامت دارند کشتی جنگی هم در اینجا زیاد است از گاریاده شده داخل کشتی شدیم *

در اینجا اسمی جنراها و امیرالها که بشاه معرفی شدند اسم هی برد، علاوه میگذند: هستر الیس یعنی حاکم شهر پس از معرفی اینها از توی کشتی مرخص شده رفتهند... کشتی بجزیره ویت حرکت کرد قدری که رفیم رسیدیم بکشتیهای زیادی که دولت ایکلیس در این بندر حاضر کرده است و عدو آنها یکصد و هفت فروند کشتی جنگی وغیره است و این کشتی ها را از منادر ایکلیس که در اطراف است آورد و در اینجا حاضر نموده اند سه ردیف صد بسته بودند و کشتی ها از وسط این خیابان کشتیهای میگذشتند و فرستگ تمام ملوی خیابان کشتیها بود و از جلو این سفائر که میگذشیم عملجات آنها بالای دکلها رفته و سربازها هر یک بلباس مختلف بعضی قرمز و بعضی سیاه توی کشتیها صف بسته سلام احترام میدادند و قدری که رفیم یکدفعه تمام این کشتیها پناه شلبان توب را گذاشتند مثل ایشکه با ذشم مقابله شده جنگ میگذند وضع غریبی داشت روی دریا... تاکنون این وضع تیراندازی و مشق سفایر را خدیده بودیم ...

پرسن چان بورغ داماد اعلیحضرت پادشاه ایکلستان باستقبال ما آمدند بود با هم بخشکنی رفته ما پرسن و امینالسلطان توی یک کالسکه نشسته سایر ملتزه هنین باهم سوار کالسکه های دیگر شده راندیم ... جمعیت زیادی طرفین راه ایستاده بودند رسیدیم بدرب پارک اعلیحضرت پادشاه ایکلستان پارک خیلی خلوت بود و میج کس را توی پارک ندیدیم از توی پارک رانده تا رسیدیم بدرب عمارت اعلیحضرت پادشاه دیدیم چادر زیادی دور عمارت زده اند، درب پله عمارت پیاده شدیم اعلیحضرت پادشاه توی

پله جلو در آیستاده بودند با ایشان دست داده تعارف کردیم بعد بازار و پیازوی ایشان داده رفقیم توی اطاق امین‌السلطان و قاضی‌الدوله پرنس باشون بورغ و دختر اعلیحضرت پادشاه انگلستان زوجه همین پرنس و ایشیک آفاسی باشی پادشاه توی اطاق بودند با اعلیحضرت پادشاه خیلی صحبت داشته و احوال پرسی کردیم وایشان اظهار شهر با فریاد نمودند بعد دختر اعلیحضرت پادشاه رفته یک سینی بدست گرفته آورد پیش پادشاه یک قابی توی سینی بود اعلیحضرت معظمه برداشته باز کردند میان آن یک شان‌الماں بر لیاقی بود که وسط آن صورت اعلیحضرت پادشاه انگلستان را داشت بسیار خوب و شبیه ساخته بودند وایشان دودستی آن شافرا بدای داده و گفتند برای پادگار بشما مینهیم ما هم خیلی خوشحال و اظهار مسرت و خوشوقتی از این حدیث عظیم‌القدر کردیم بعد اعلیحضرت معظمه شافرا گرفته بدست خودشان بگردن ما آوختند یک نشان اول (بن) هم که بغارسی بمعنی حمام است با حجاری و زیبیر بدست خوبشان با امین‌السلطان دادند بعد از درجه دوم و سوم نشان سنت فرز وست میشل سایر همراهان ما دادند یعنی آنها را آوردند توی اطاق و یک یک را از اعتماد‌السلطنه و مجدد‌الدوله و امین‌خلوت و صدیق‌السلطنه و حکیم طولوزان و ناصر‌الملک باز اعلیحضرت ملکه بادست خودشان دادند و باز قدری با اعلیحضرت پادشاه نشیم بعد با پرنس باشون بورغ آمدیم با اطاق دیگر عصرانه خوردم و رفقیم به تراس یعنی عاهتایی جلو این عمارت که بسیار خوب آنجا را گلکاری کردند قدری گردش کردیم جلو این عمارت را همینطور تا پائین گلکاری کردند خیلی صفا دارد...

خلاصه بعد از گردش دوباره آمدیم پیش اعلیحضرت پادشاه با ایشان و داعم مجددی کرده آمدیم میرون من باز وجود پرنس باشون بورغ و خود پرنس توی یک کالسکه نشته سایرین هم سوار کالسکه های دیگر شده راندیم تاییک جای رسیده آنجا بیادمشدیم یک درخت کاجی حاضر گرده بودند بدست خودمان پیادگار کلشیم بعد یک دور با غ را با کالسکه گردش کردیم خیلی پازک بزرگ و با صفاتی است...

خلاصه از همان راه که آمده بودیم را اعده تا آمدیم بکثارت رو دخاهه باز داخل همان کشتی شده از اینجا با دختر اعلیحضرت پادشاه انگلستان دشوه را پرنس باشون بورغ